

Crescendo

Γιώργος Καλτσάς

2020

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Ο Γιώργος Καλτσάς γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Πληροφορική και Διοίκηση Επιχειρήσεων. Εργάζεται στην ανάπτυξη Πληροφοριακών Συστημάτων.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6976400037

Email: georkalt@gmail.com

***

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία [Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020] με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

***

Το θεατρικό έργο *Crescendo* του Γιώργου Καλτσά διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

*“Nothing is so painful to the human mind
as a great and sudden change”*

Mary Shelley

Τα πρόσωπα

ΕΡΡΙΚΑ

ΝΟΑ

ANNA

Περίληψη

Υποτροφία στην Αμερική, σε ένα από τα κορυφαία μουσικά κολέγια στον κόσμο. Ο Νόα περιμένει τα αποτελέσματα μαζί με την Έρρικα, τη δασκάλα του στο πιάνο. Η θετική απάντηση θα σημάνει ένα νέο ξεκίνημα, την αρχή για μία πολλά υποσχόμενη καριέρα για το νεαρό μουσικό. Είναι όλοι έτοιμοι να αποδεχτούν τη νέα πραγματικότητα; Και η απώλεια που συνεπάγεται κάθε μεγάλη αλλαγή; Μέχρι που μπορούμε να φτάσουμε για να διεκδικήσουμε αυτά που θεωρούμε κεκτημένα; Δικαιούμαστε να χρησιμοποιήσουμε το επώδυνο παρελθόν για να καθορίσουμε το μέλλον;

Το σαλόνι της Έρρικας. Ο Νόα και η Έρρικα περπατούν πάνω κάτω νευρικοί. Συχνά οι ματιές τους διασταυρώνονται. Δε μιλούν. Ο Νόα σταματά να περπατά, κάθεται στην πολυθρόνα και καρφώνει το βλέμμα του μπροστά. Η Έρρικα συνεχίζει. Κάποια στιγμή σταματά και τον κοιτάζει.

ΕΡΡΙΚΑ: Κοίτα ξανά.

Ο Νόα δείχνει απορροφημένος στις σκέψεις του. Δεν απαντά. Η Έρρικα στέκεται μπροστά του και κουνά τα χέρια της μπροστά στα μάτια του.

ΕΡΡΙΚΑ: Νόα!

ΝΟΑ: [σαν να ξυπνά από λήθαργο] Ε;

ΕΡΡΙΚΑ: Κοίτα ξανά. Μήπως ήρθε.

ΝΟΑ: Α.

ΕΡΡΙΚΑ: Πάλι αφηρημένος.

ΝΟΑ: Κι αν δεν –

ΕΡΡΙΚΑ: [τον διακόπτει] Ας μην το σκεφτόμαστε αυτό.

ΝΟΑ: Είναι μία πιθανότητα.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν είναι ώρα για ηττοπάθειες.

ΝΟΑ: Πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για όλα.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι σου λέω συνέχεια; Αν δεν πιστεύουμε οι ίδιοι στην αξία μας –

ΝΟΑ: [τη διακόπτει] δε θα την πιστέψει κανείς άλλος.

ΕΡΡΙΚΑ: Ακριβώς. [τον τραβά από το χέρι] Σήκω!

ΝΟΑ: Πριν λίγο κοιτάξα.

ΕΡΡΙΚΑ: [τον οδηγεί στο γραφείο] Ξανά.

Κάθεται απρόθυμα στην καρέκλα, ανοίγει το laptop και πληκτρολογεί κάτι.

ΕΡΡΙΚΑ: Λοιπόν; [*ενώ ο Νόα ελέγχει την οθόνη*] Λοιπόν!

ΝΟΑ: [*ξεφυσά*] Τίποτα.

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί αργούν; Πότε είπαν;

ΝΟΑ: Σήμερα. [*σηκώνεται*] Δεν είπαν ώρα.

ΕΡΡΙΚΑ: [*Τον καθίζει πάλι μπροστά στο laptop*] Μη σηκώνεσαι.

ΝΟΑ: Κούλαρε!

ΕΡΡΙΚΑ: Παίζουν με την αγωνία μας.

ΝΟΑ: [*σηκώνεται*] Μην αρχίζεις πάλι.

ΕΡΡΙΚΑ: Εξαρτώνται πολλά απ' το σημερινό.

ΝΟΑ: Λες να μην το ξέρω;

ΕΡΡΙΚΑ: Κοπιάσαμε πολύ και οι δύο.

ΝΟΑ: Ό,τι είναι να γίνει, θα γίνει.

ΕΡΡΙΚΑ: Πάντα αυτή η χαλαρότητα, η εννευριστική σου χαλαρότητα.

ΝΟΑ: Με βλέπεις χαλαρό;

ΕΡΡΙΚΑ: Λες και το κάνεις επίτηδες.

ΝΟΑ: Δεν βγαίνουμε λίγο στον κήπο; Θα τρελαθούμε συνέχεια εδώ μέσα.

ΕΡΡΙΚΑ: Συνέχεια; Έλειπες όλο το πρωί.

ΝΟΑ: Δεν μπορούσα να περιμένω έτσι.

ΕΡΡΙΚΑ: Που ήσουν;

ΝΟΑ: Έξω. Όσο λιγότερο το σκέφτομαι τόσο το καλύτερο.

ΕΡΡΙΚΑ: Μόνος;

ΝΟΑ: Με φίλους.

ΕΡΡΙΚΑ: Απορώ πώς έχεις όρεξη για βόλτες.

ΝΟΑ: Μου τη σπάει να κάθομαι στο σπίτι. Όλο φωνές και φασαρίες.

ΕΡΡΙΚΑ: Ακόμα;

ΝΟΑ: Κάθε μέρα και χειρότερα.

ΕΡΡΙΚΑ: Μήπως να τους μιλούσα;

ΝΟΑ: Ούτε να το σιέφτεσαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Νομίζω ότι μπορώ να βοηθήσω.

ΝΟΑ: Δε θέλω να μπλέξεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Πάντως, μπορείς να έρχεσαι εδώ όποτε θες. Και να κοιμάσαι ακόμα.

ΝΟΑ: Δεν υπάρχει λόγος.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν θα 'ναι η πρώτη φορά.

ΝΟΑ: Τότε μελετούσαμε μέχρι αργά.

ΕΡΡΙΚΑ: Το σπίτι μου είναι πάντα ανοιχτό για σένα. Θα 'σαι πιο ήρεμος εδώ.

ΝΟΑ: Αν με πάρουν, θα ηρεμήσω μια και καλή.

ΕΡΡΙΚΑ: Κι αυτή η απάντηση δεν έρχεται! Τι θα γίνει;

ΝΟΑ: Κάναμε το καλύτερο που μπορούσαμε. Δεν είναι στο χέρι μας πια.

ΕΡΡΙΚΑ: Κοίταξε πάλι, σε παρακαλώ.

ΝΟΑ: *[σηκώνεται]* Σε λίγο. *[πηγαίνει προς το παράθυρο, κοιτάζει έξω.]*

ΕΡΡΙΚΑ: Μήπως να τους γράψουμε;

ΝΟΑ: Δεν έχει νόημα. Το αργότερο σε λίγες ώρες θα ξέρουμε.

Η Έρρικα ανεβάζει την οθόνη του laptop, ο Νόα γυρίζει και την κοιτάζει, εκείνη διστάζει και την κατεβάζει πάλι.

ΕΡΡΙΚΑ: Μουσική σε ένα απ' τα κορυφαία κολέγια. Θα αλλάξει η ζωή μας.

ΝΟΑ: Η δική μου ζωή.

ΕΡΡΙΚΑ: Όλων όσων σε αγαπάμε.

ΝΟΑ: Σόρυ. Έχεις δίκιο. Είμαι αχάριστος.

ΕΡΡΙΚΑ: Καταλαβαίνω. Έχεις υπερένταση.

ΝΟΑ: Νοιάζεσαι πιο πολύ κι από τους γονείς μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Μην το λες αυτό. Σ' αγαπούν πολύ.

ΝΟΑ: Όμως δεν καταλαβαίνουν. Δεν θα μπορούσαν να καταλάβουν.

ΕΡΡΙΚΑ: Δέχτηκαν να σε διδάξω, κι ας μην ξέρουν από μουσική.

ΝΟΑ: Εσύ τους έπεισες.

ΕΡΡΙΚΑ: Το ταλέντο σου και η θέλησή σου, αυτά τους έπεισαν. Παίξε μου κάτι, ό,τι θες.

ΝΟΑ: Δεν έχω όρεξη.

ΕΡΡΙΚΑ: Θα σου κάνει καλό.

Ο Νόα πηγαίνει αργά στο πιάνο, παίρνει διστακτικά θέση για να παίξει. Ξεκινάει. Η Έρρικα καθώς ακούει τις πρώτες νότες, τον πλησιάζει.

ΕΡΡΙΚΑ: *[περιμένει λίγο, να ακούσει τη συνέχεια]* Το πεντάλ. *[παύση]* Συγκεντρώσου.

Ο Νόα σταματάει για λίγο. Ξεκινάει πάλι.

ΕΡΡΙΚΑ: Πιο μαλακά. *[παύση]* Είσαι σκληρός. *[παύση]* Δεν είναι Σούμπερτ αυτός.

Ο Νόα σταματάει, κλείνει το καπάκι, ρίχνει το σώμα του στο πιάνο.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι έπαθες;

ΝΟΑ: Ακόμα και τώρα θες να μου κάνεις μάθημα. Δεν μπορώ, παράτα με.

Η Έρρικα πηγαίνει από πάνω του, του κάνει μασάζ στους ώμους.

ΕΡΡΙΚΑ: Για φαντάσου. Ο μικρός μου με τους καλύτερους!

ΝΟΑ: Μεγάλωσα, Έρρικα. Και δε με πήραν ακόμα.

ΕΡΡΙΚΑ: Έχω καλό προαισθημα.

ΝΟΑ: Ας περιμένουμε. Ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος.

ΕΡΡΙΚΑ: Ο μοναδικός μας αντίπαλος –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* είναι ο κακός εαυτός μας.

ΕΡΡΙΚΑ: Ακριβώς.

ΝΟΑ: Πάντως, ό,τι και να γίνει –

ΕΡΡΙΚΑ: *[τον διακόπτει]* Ένα πράγμα θα γίνει: θα σε δεχτούν.

ΝΟΑ: Από μικρός ονειρευόμουν να σπουδάσω στο Berklee. Αν δεν ήσουν εσύ...

ΕΡΡΙΚΑ: Κάνεις λάθος. Έχεις σπάνια μουσική αντίληψη.

ΝΟΑ: Χωρίς τη βοήθειά σου όμως δε θα μπορούσα να διεκδικήσω την πλήρη υποτροφία.

ΕΡΡΙΚΑ: Πότε θα πιστέψεις σε σένα επιτέλους;

ΝΟΑ: Πιστεύω στον κόπο μας. Ήταν εξαντλητική η προετοιμασία.

ΕΡΡΙΚΑ: Ήταν. Και τα πήγες εξαιρετικά.

ΝΟΑ: Σ' ευχαριστώ. Ποτέ δεν στο είπα τόσα χρόνια. Πόσα είναι; *[μετράει]* Δεκαεπτά; Δεκαοκτώ;

ΕΡΡΙΚΑ: Κι εγώ πρέπει να σε ευχαριστήσω.

ΝΟΑ: Εσύ; Από που κι ως που;

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι ο καλύτερος μαθητής που είχα ποτέ. Με κανέναν άλλον δεν έχω βάλει τόσο υψηλούς στόχους. Έμαθα κι εγώ από σένα.

ΝΟΑ: Τι έμαθες;

ΕΡΡΙΚΑ: Να υπερβαίνω τον εαυτό μου, να μην απογοητεύομαι, να εμπνέομαι από σένα, να –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Γι' αυτό δεν δέχτηκες ποτέ χρήματα;

ΕΡΡΙΚΑ: *[διστάζει]* Γι' αυτό. Και γιατί *[σταματάει]*

ΝΟΑ: Ναι;

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι τιμή μου να σε διδάσκω.

ΝΟΑ: ...

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν θα μπορούσα να ζητήσω κάτι καλύτερο.

ΝΟΑ: Υπερβάλλεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Το εννοώ.

Η Έρρικα πηγαίνει στο παράθυρο. Κοιτάζει έξω. Ο Νόα μετά από λίγο, κατευθύνεται προς το laptop, ανοίγει την οθόνη.

ΝΟΑ: Ήρθε!

ΕΡΡΙΚΑ: Άνοιξέ το! [πηγαίνει προς το Νόα] Λοιπόν;

ΝΟΑ: [κοιτάζει αμίλητος για λίγο] Μάλιστα.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι; Όχι; [παύση] Μίλα!

ΝΟΑ: Σκατά!

ΕΡΡΙΚΑ: [σωριάζεται στον καναπέ] Είναι άδικο!

ΝΟΑ: Πολύ άδικο. Πως θα προλάβω σε τρεις μήνες; Έχω ένα σωρό ετοιμασίες να κάνω.

Ο Νόα σκάει στα γέλια. Η Έρρικα παίρνει ένα μαξιλάρι και το πετάει πάνω του.

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι απαίσιος! Απαίσιος!

Αγκαλιάζονται. Ο Νόα τη σηκώνει και την γυρίζει γύρω του. Στροβιλίζονται και γελούν.

ΕΡΡΙΚΑ: Μην μου το ξανακάνεις αυτό! Αιούς; Έχασα δέκα χρόνια!

ΝΟΑ: Σου χρειαζόταν!

ΕΡΡΙΚΑ: Πρέπει να το γιορτάσουμε! Φέρε τα ποτήρια, φέρνω την σαμπάνια!

Βγαίνουν από τη σκηνή κι επιστρέφουν με τα ποτήρια και τη σαμπάνια. Όσο η Έρρικα βάζει ένα δίσκο στο πικάπ, ο Νόα κουνάει και ανοίγει το μπουκάλι. Η μουσική ξεκινά. Είναι Στραβίνσκι. Πετάγεται ο αφρός. Ο Νόα σερβίρει τα ποτήρια. Τσουγκρίζουν και πίνουν.

ΝΟΑ: Έπρεπε να το περιμένω. Ο αγαπημένος σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Και δικός σου πλέον.

ΝΟΑ: Αν και στην αρχή με δυσκόλεψε πολύ.

ΕΡΡΙΚΑ: Πάντα σε γοήτευαν τα δύσκολα.

ΝΟΑ: Τελικά ήταν καθοριστικός στην επιτυχία μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Στην επιτυχία μας, Νόα.

ΝΟΑ: Σόρυ.

ΕΡΡΙΚΑ: Είμαστε μαζί σ' αυτό. Ή μήπως όχι;

ΝΟΑ: Είμαστε. Αφού με έκανες να παίζω ακόμα και τον Στραβίνσκι στα δάχτυλα...

ΕΡΡΙΚΑ: Τον σημαντικότερο ρόλο τον έπαιξαν οι δημιουργίες σου.

ΝΟΑ: Και η συστατική σου επιστολή. Πάντα μετρά η γνώμη μιας παλιάς απόφοιτης.

ΕΡΡΙΚΑ: Αν δεν άξιζαν οι συνθέσεις σου... Ξεχωρίζουν απ' την πρώτη νότα. Είναι ολοκληρωμένες. Γενούν τόσα συναισθήματα.

ΝΟΑ: Το ελπίζω.

ΕΡΡΙΚΑ: Να το πιστέψεις.

ΝΟΑ: Έμαθα απ' την καλύτερη.

ΕΡΡΙΚΑ: Με έχεις ξεπεράσει. Υπάρχουν ανατριχιαστικές στιγμές σε κάποια κομμάτια σου.

ΝΟΑ: Είμαι ακόμα στην αρχή. Τώρα ξεκινούν όλα.

ΕΡΡΙΚΑ: [σηκώνει το ποτήρι της] Στο τώρα λοιπόν. Και στο μέλλον.

ΝΟΑ: [σηκώνει το ποτήρι του] Στο μέλλον.

Πίνουν. Ο Νόα κάθεται στον καναπέ. Έρχεται μήνυμα στο κινητό του. Το διαβάζει και στέλνει μία σύντομη απάντηση. Η Έρρικα τον περιμένει να τελειώσει.

ΕΡΡΙΚΑ: Οι δικοί σου;

ΝΟΑ: Φίλοι. Ξέρουν πόσο το θέλω.

ΕΡΡΙΚΑ: Να πάρουμε τηλέφωνο σπίτι; Να το πούμε;

ΝΟΑ: Θα περάσω σε λίγο. Δεν θα πάθουν τίποτα να το μάθουν αργότερα.

Έρχεται νέο μήνυμα. Ο Νόα το διαβάζει, χαμογελάει και στέλνει μία σύντομη απάντηση.

ΝΟΑ: Δεν το 'χω συνειδητοποιήσει ακόμα. Μόνο όταν μπω στο αεροπλάνο θα το πιστέψω.

ΕΡΡΙΚΑ: Πίστεφέ το. Όλα θα γίνουν όπως τα σχεδιάσαμε.

ΝΟΑ: Νέος τόπος, νέοι άνθρωποι, κορυφαίοι καθηγητές – και μουσική, πολλή μουσική. Νομίζω ότι ονειρεύομαι!

ΕΡΡΙΚΑ: Θυμάμαι τον εαυτό μου ακριβώς στη θέση σου. Πόσο ενθουσιασμένη ήμουν στην αρχή.

ΝΟΑ: Μόνο στην αρχή;

ΕΡΡΙΚΑ: Και μετά.

ΝΟΑ: Τότε;

ΕΡΡΙΚΑ: Κάθε μεγάλη αλλαγή έχει τις δυσκολίες της.

ΝΟΑ: Λογικό.

ΕΡΡΙΚΑ: Οι άνθρωποι εκεί σκέφτονται διαφορετικά. Είναι πιο απόμακροι, πιο σκληροί. Δε σου χαρίζονται. Ένα μικρό παιδί, που δεν έχει ταξιδέψει ποτέ, δεν αποκλείεται να ζοριστεί. Ειδικά όταν αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση ολομόναχο.

ΝΟΑ: Δεν βλέπω κανέναν μικρό εδώ γύρω.

ΕΡΡΙΚΑ: Όλα θα πάνε καλά. Απόλαυσε τη στιγμή. Είναι μία απ' τις πιο σημαντικές μέρες της ζωής σου.

ΝΟΑ: Είναι πολλά που πρέπει να γίνουν. Το αργότερο σε δύο μήνες πρέπει να 'χω φύγει.

ΕΡΡΙΚΑ: Τόσο σύντομα;

ΝΟΑ: Όταν ξεινήσουν τα μαθήματα θέλω να 'χω ήδη προσαρμοστεί.

ΕΡΡΙΚΑ: Έχεις δίκιο. Η προσαρμογή είναι το σημαντικότερο.

ΝΟΑ: Οι αλλαγές με αποσυντονίζουν.

Η Έρρικα πηγαίνει στο πικάπ και κλείνει την μουσική.

ΕΡΡΙΚΑ: Τον τελευταίο καιρό έχω σκεφτεί αρκετά.

ΝΟΑ: Πάνω σε τι;

ΕΡΡΙΚΑ: Για σένα. Για τη Βοστώνη.

ΝΟΑ: Μου δίνει μεγάλη δύναμη να ξέρω ότι με σκέφτεσαι και με στηρίζεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Θέλω το καλύτερο για σένα.

ΝΟΑ: Θα μου λείψεις. Πιο πολύ απ' όλους.

ΕΡΡΙΚΑ: Κι εσύ. *[παύση]* Γι' αυτό έχω πάρει κάποιες αποφάσεις.

ΝΟΑ: Τι αποφάσεις;

ΕΡΡΙΚΑ: Για το αύριο.

ΝΟΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν έχω τίποτα να με κρατάει εδώ.

ΝΟΑ: Έχεις. Αυτό το σπίτι. *[σκέφτεται]* Τους φίλους σου. *[σκέφτεται]* Τους συγγενείς σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Τα ντουβάρια δεν μετράνε. Και φίλους δεν έχω. Όσο για τους συγγενείς, δεν έχει πατήσει κανείς εδώ και χρόνια, και καλύτερα δηλαδή.

ΝΟΑ: Μη με κάνεις να αισθάνομαι άσχημα που φεύγω.

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι, δεν πρέπει.

ΝΟΑ: Μα έτσι όπως το θέτεις...

ΕΡΡΙΚΑ: Έκανα κάποιες σκέψεις, σου είπα.

ΝΟΑ: Τι σκέψεις;

Πίνει μια γουλιά από το ποτήρι της. Ο Νόα την κοιτάζει αμίλητος.

ΕΡΡΙΚΑ: Να έρθω μαζί σου στη Βοστώνη.

Το ποτήρι πέφτει από το χέρι του Νόα και σπάει. Επιχειρεί να μαζέψει τα κομμάτια και κόβεται στο δάχτυλο. Η Έρρικα τρέχει προς το μέρος του.

ΝΟΑ: Γαμώτο!

ΕΡΡΙΚΑ: Για να δω!

ΝΟΑ: Εντάξει είμαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Να φέρω ιώδιο.

ΝΟΑ: Περίμενε. Το εννοείς;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά και το εννοώ. Θα τα πουλήσω όλα. Το σπίτι αυτό θα το νοικιάσω.

ΝΟΑ: ...

ΕΡΡΙΚΑ: Τι σκέφτεσαι;

ΝΟΑ: Γα 'χω χάσει.

ΕΡΡΙΚΑ: Πίστευα ότι θα χαιρόσουν.

ΝΟΑ: Μου 'ρθε ξαφνικό.

ΕΡΡΙΚΑ: Λοιπόν; Τι λες;

ΝΟΑ: Δε σταματάει ρε πούστη μου!

ΕΡΡΙΚΑ: Να το δω.

ΝΟΑ: Δε χρειάζεται.

Ο Νόα πηγαίνει στο μπάνιο. Η Έρρικα πίνει ξανά απ' το ποτήρι της. Περιπατάει νευρικά. Ακούγεται το κινητό του Νόα που χτυπά. Μετά από λίγο σταματά. Η Έρρικα κάθεται στον καναπέ, βγάζει τα παπούτσια της και ξαπλώνει. Ο Νόα επιστρέφει με δεμένο το δάχτυλο. Κοντοστέκεται και την κοιτάζει από πίσω.

ΕΡΡΙΚΑ: [χωρίς να γυρίσει να τον κοιτάξει] Είσαι εντάξει;

ΝΟΑ: Ναι, το 'δεσα...

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν εννοούσα το κόψιμο.

ΝΟΑ: Είμαι μπερδεμένος.

ΕΡΡΙΚΑ: Φανταζόμουν ότι θα σου 'δινε χαρά. Η σκέψη μου.

ΝΟΑ: Κοίτα...

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν έχουν όλοι αυτό το προνόμιο.

ΝΟΑ: Σ' ευχαριστώ που σκέφτηκες να κάνεις μια τόσο μεγάλη αλλαγή για μένα.

ΕΡΡΙΚΑ: Μα το θέλω. Σε νοιάζομαι.

ΝΟΑ: Το ξέρω. *[παύση]* Δεν χρειάζεται να μπει στον κόπο. Θα τα καταφέρω.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν αμφιβάλλω. Όμως –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Την περίμενα καιρό αυτή τη στιγμή. Να ζήσω μόνος μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι μεγάλη αλλαγή για σένα. Ανησυχώ.

ΝΟΑ: Δεν μου 'χεις εμπιστοσύνη;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά, μικρέ μου. Απλά –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Δεν είμαι πια ο μικρός μαθητής σου! Κατάλαβέ το, σε παρακαλώ!

ΕΡΡΙΚΑ: Συγγνώμη.

ΝΟΑ: Εσύ δε μου έλεγες να πιστεύω στον εαυτό μου;

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι διαφορετικό.

ΝΟΑ: Ειλικρινά, δε βρίσκω κανένα λόγο για να 'ρθεις μαζί μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Άσε με να σου εξηγήσω. Είμαι σίγουρη ότι θα καταλάβεις.

ΝΟΑ: Ορίστε. Ακούω.

ΕΡΡΙΚΑ: Απ' την αρχή, όταν σε ανέλαβα, είδα κάτι σπάνιο σε σένα. Διαισθανόμουν ότι μια μέρα θα γίνεις σπουδαίος. Υποσχέθηκα στον εαυτό μου ότι θα 'κανα ό,τι μπορούσα για να σε βοηθήσω να φτάσεις εκεί που σου αξίζει. Τα πρώτα χρόνια, θυμάμαι, η εξέλιξή σου ήταν πρωτοφανής. Αφιέρωνα ώρες καθημερινά να σχεδιάζω την επόμενη συνάντησή μας. Ήθελα να φτάσω την απόδοσή σου στο μέγιστο δυνατό. Ήταν δύσκολο, αλλά τα κατάφερα. Τα κατάφερα με.

ΝΟΑ: Έρρικα –

ΕΡΡΙΚΑ: *[με ένα νεύμα, δεν τον αφήνει]* Όσο περνούσε ο καιρός, περιμένα όλο και περισσότερο τα μαθήματά μας. Ήταν το σημαντικότερο πράγμα που είχα καταφέρει στη ζωή μου: ν' αναδειξω την ιδιοφυία σου. Όταν ξεκίνησες να γράφεις τα δικά σου κομμάτια, ήμουν σίγουρη πλέον. Ένωθα δικαιωμένη. Γι' αυτό σου πρότεινα να προσπαθήσουμε για την υποτροφία. *[παύση]* Το 'ξερα μέσα μου ότι θα πετύχεις και θα πρέπει να φύγεις. Όμως δε δίστασα στιγμή. Αυτό ήταν που έπρεπε να γίνει. Εδώ και λίγους μήνες όμως, όποτε σκέφτομαι ότι αυτή η ώρα πλησιάζει, με πιάνει ένας κόμπος στο λαιμό. Σαν ν' αποχωρίζομαι το γιό μου. Γιατί σε νιώθω σαν παιδί μου πια. Για μένα δεν υπάρχει άλλη λύση απ' το να 'ρθω μαζί σου. Διαφορετικά, η ζωή μου εδώ θα χάσει κάθε ενδιαφέρον. Αν το σκεφτείς λογικά, θα δεις ότι είναι προς όφελός σου ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

ΝΟΑ: Προς όφελός μου;

ΕΡΡΙΚΑ: Θα νοικιάσω ένα σπίτι στη Βοστώνη. Πριν λίγο έλεγες ότι σε αποσυντονίζουν οι αλλαγές. Κι ότι θα σου λείψω. Αν ξέρεις ότι είμαι κάπου κοντά και μπορείς να με δεις, θα 'ναι καλύτερα για σένα. Θα 'σαι ήρεμος και συγκεντρωμένος στη μουσική σου. Κι εγώ θα μπορώ να σε βοηθάω, να μελετάμε μαζί, ακόμα κι εκεί. Μη μας το στερήσεις αυτό. Είμαστε τόσο δυνατή ομάδα.

ΝΟΑ: Κι εσύ; Τι θα κάνεις εκτός απ' το να περιμένεις πότε θα 'ρθω;

ΕΡΡΙΚΑ: Θα συνεχίσω τα μαθήματα. Είναι και μια ευκαιρία να ξαναδώ παλιούς συμφοιτητές. Κάποιοι διδάσκουν στο κολλέγιο τώρα. Μου είπαν ότι έχουν ανοίξει νέες θέσεις, βοηθών. Έχω κάνει αίτηση.

ΝΟΑ: Μάλιστα. Γίνεται όλο και καλύτερο!

ΕΡΡΙΚΑ: Τι εννοείς;

ΝΟΑ: Το σχέδιό σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Ποιο σχέδιο; Δεν πιστεύω –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Γιατί το κάνεις αυτό;

ΕΡΡΙΚΑ: Νόμιζα ότι μας συνδέει κάτι δυνατό.

ΝΟΑ: Αλήθεια είναι. Όμως –

ΕΡΡΙΚΑ: [τον διακόπτει] Έκανα λάθος φαίνεται.

ΝΟΑ: Περιμένα ότι εσύ τουλάχιστον θα καταλάβαινες. Πόσο θέλω να φύγω, να τους αφήσω όλους πίσω.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν φαντάστηκα ότι στους «όλους» συμπεριλαμβάνεις κι εμένα.

ΝΟΑ: Είν' ένα νέο, μεγάλο βήμα. Και πρέπει να το κάνω μόνος μου. Χωρίς βοήθεια. Από κανέναν. Είναι πολύ σημαντικό για μένα. Να νιώσω ανεξάρτητος επιτέλους.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν νομίζω ότι η παρουσία μου εκεί θα πλήξει την ανεξαρτησία σου.

ΝΟΑ: Κι όμως, δεν είναι το ίδιο. Δεν το βλέπεις; [παύση] Έρρικα, δεν γίνεται να 'ρθεις μαζί μου. [παύση] Συγγνώμη.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεκτό. Μπορείς να πηγαίνεις. Στο σπίτι θ' ανησυχούν.

ΝΟΑ: Δεν έχουμε τελειώσει.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι μένει να πούμε; Ήσουν αρκετά ξεκάθαρος.

ΝΟΑ: Υπάρχει κάτι ακόμα. Κάτι που θέλω να μάθεις.

Η Έρρικα στέκεται αναποφάσιστη. Ο Νόα περιμένει αμήχανα.

ΕΡΡΙΚΑ: Αφού το θέλεις.

ΝΟΑ: Θυμάσαι το φεστιβάλ της τζαζ;

ΕΡΡΙΚΑ: Μιλάς για την παραμονή της συνέντευξης, σωστά; Φυσικά και θυμάμαι. Ήταν μία απ' τις λίγες φορές που τσακωθήκαμε.

ΝΟΑ: Ακριβώς.

ΕΡΡΙΚΑ: Μην τα ξαναλέμε. Έπρεπε να ήσουν όσο πιο ήρεμος κι απερίσπαστος γινόταν. Γι' αυτό επέμενα να μείνεις σπίτι.

ΝΟΑ: Είχες δίκιο. Όμως, ευτυχώς που πήγα τελικά. [παύση] Εκείνο το βράδυ γνώρισα την Άννα.

ΕΡΡΙΚΑ: Άννα; [σκέφτεται] Δεν την έχεις αναφέρει ξανά.

ΝΟΑ: Είναι ένα μοναδικό κορίτσι.

ΕΡΡΙΚΑ: Και λοιπόν;

ΝΟΑ: Περάσαμε υπέροχα. Απ' την πρώτη στιγμή υπήρχε κάτι ιδιαίτερο μεταξύ μας, λες και γνωριζόμασταν χρόνια. *[παύση]* Είμαστε μαζί.

ΕΡΡΙΚΑ: Χαίρομαι πολύ για σένα, Νόα. Για σας. Αλλά, νομίζεις ότι είναι η κατάλληλη περίοδος για κάτι τέτοιο;

ΝΟΑ: Είμαι ερωτευμένος! Ξέχασες πως είναι;

ΕΡΡΙΚΑ: Να σε προφυλάξω θέλω.

ΝΟΑ: Από τι;

ΕΡΡΙΚΑ: Μία πραγματική σχέση χρειάζεται την καθημερινότητα.

ΝΟΑ: Φυσικά.

ΕΡΡΙΚΑ: Εσύ σύντομα θα φύγεις. Είναι πολύ ρομαντικό να πιστεύεις ότι ο έρωτάς σας θα αντέξει ακόμα κι από απόσταση. Λυπάμαι αν σε προσγειώνω απότομα, αλλά η ίδια η ζωή θα σε διαφύσει. Δυστυχώς. Το μόνο που θα καταφέρεις είναι να ξεφύγεις απ' τον βασικό σου στόχο: τη μουσική.

ΝΟΑ: Βιάζεσαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι μαθηματικά βέβαιο αυτό που θα συμβεί. Θα πληγωθείς.

ΝΟΑ: Υπάρχει και κάτι ακόμα που πρέπει να μάθεις.

ΕΡΡΙΚΑ: *[γελώντας]* Μη μου πεις ότι παντρευτήκατε;

ΝΟΑ: Έχει κάνει κι εκείνη αίτηση στο Berklee. Στο τμήμα τζαζ σύνθεσης. Την έχουν δεχτεί εδώ και μέρες.

Η Έρρικα παγώνει.

ΝΟΑ: Έχει ζητήσει υποτροφία, αλλά και να μην την πάρει, οι γονείς της θα την στείλουν.

ΕΡΡΙΚΑ: Μάλιστα.

ΝΟΑ: Θα ταξιδέψω στη Βοστώνη με την Άννα. *[παύση]* Έπρεπε να το μάθεις. Στο χρωστάω.

ΕΡΡΙΚΑ: Αυτό μου χρωστάς; Μία απλή ενημέρωση;

ΝΟΑ: Μην το παίρνεις στραβά.

ΕΡΡΙΚΑ: Και πως να το πάρω; Δε με υπολογίζεις, Νόα. Κι εγώ ήμουν έτοιμη –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Πάντα σε υπολογίζω.

ΕΡΡΙΚΑ: Παλιότερα, ίσως.

ΝΟΑ: Μην ανακατεύεις την Άννα σ' αυτό.

ΕΡΡΙΚΑ: Μα δεν το βλέπεις; Μια σχέση αυτή τη στιγμή μπορεί να 'ναι εις βάρος σου.

ΝΟΑ: Κόφτο!

ΕΡΡΙΚΑ: Άκουσέ με. Όπως και να εξελιχθεί μεταξύ σας, το σίγουρο είναι ότι δεν θα μπορέσεις να μείνεις προσηλωμένος στις σπουδές σου. Ο ανταγωνισμός από δω και πέρα γίνεται πολύ μεγαλύτερος. Κι εσύ θα πρέπει να αποδεικνύεις καθημερινά ότι δικαιούσαι την υποτροφία. Η παραμικρή παρέκκλιση μπορεί να στοιχίσει. Και δεν το θέλουμε αυτό.

ΝΟΑ: Σου 'χει περάσει ποτέ απ' το μυαλό ότι αυτό που έχουμε εγώ κι η Άννα μπορεί να μας βοηθήσει αντί να μας πάει πίσω;

ΕΡΡΙΚΑ: Επίτρεψέ μου ν' αμφιβάλλω.

ΝΟΑ: Νομίζεις ότι δεν τα 'χουμε συζητήσει όλα αυτά; Ότι δεν μας απασχολούν; Είμαστε σίγουροι ότι θα τα καταφέρουμε! Σκεφτόμαστε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο. Η μουσική είναι προτεραιότητα και για τους δυο μας. Κι αυτό που έχουμε, μόνο σε καλό μπορεί να μας βγει.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε βλέπω αποφασισμένο.

ΝΟΑ: Είμαι! Είμαστε!

ΕΡΡΙΚΑ: Μην παρασύρεσαι. Είναι μια πολύ κρίσιμη στιγμή για σένα. Πρέπει να σκεφτείς λογικά. Έχεις καιρό για έρωτες.

ΝΟΑ: Δεν μπορείς να μου αλλάξεις γνώμη.

ΕΡΡΙΚΑ: Το μόνο που θέλω είναι να μην κάνεις κάτι που θα το μετανιώνεις για όλη σου τη ζωή.

ΝΟΑ: Τον εαυτό σου σκέφτεσαι, όχι εμένα.

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι άδικος.

ΝΟΑ: Κι εσύ πιεστική.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε πιέζω λοιπόν!

ΝΟΑ: Με πνίγεις!

ΕΡΡΙΚΑ: Αυτό δεν το περίμενα.

Η Έρρικα σηκώνεται και γυρίζει την πλάτη στο Νόα. Αμήχανη σιωπή.

ΝΟΑ: Ωρα να πηγαίνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Ένα λεπτό.

ΝΟΑ: Θα τα πούμε αύριο. Πιο ήρεμα.

ΕΡΡΙΚΑ: Φαίνεσαι δυνατός, μα είσαι ευαίσθητος. Δεν θα 'θελα ν' αντιμετωπίσεις μια δύσκολη κατάσταση. Το καταλαβαίνεις αυτό;

ΝΟΑ: Όλοι αντιμετωπίζουμε δυσκολίες. Πρέπει να μάθω να τις ξεπερνώ.

ΕΡΡΙΚΑ: Εσύ, όμως, είσαι ιδιαίτερη περίπτωση.

ΝΟΑ: Τι με κάνει ιδιαίτερο;

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι που...

ΝΟΑ: Τι; *[παύση]* Μίλα ξεκάθαρα, Έρρικα.

ΕΡΡΙΚΑ: ...

ΝΟΑ: Θα μιλήσεις ή να φύγω; Έχω αρχίζει να κουράζομαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Κοιμάσαι καλά;

ΝΟΑ: *[έκπληκτος, διστάζει]* Αρκετά.

ΕΡΡΙΚΑ: Ήρεμα;

ΝΟΑ: Συνήθως... συνήθως ναι. Έτσι νομίζω.

ΕΡΡΙΚΑ: Με ζυπνούσες.

ΝΟΑ: Πότε;

ΕΡΡΙΚΑ: Κάποιες απ' τις φορές που κοιμόσουν εδώ, με ζυπνούσες.

ΝΟΑ: Γιατί;

ΕΡΡΙΚΑ: Είχες ανήσυχο ύπνο.

ΝΟΑ: *[διστάζει]* Τι έκανα;

ΕΡΡΙΚΑ: Παραμιλούσες. Κάποιες φορές φώναζες.

ΝΟΑ: Δεν το 'θελα. Καταλάβαινες τι έλεγα;

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι. Μόνο ακατανόητες φράσεις.

ΝΟΑ: Δε μου το 'πες ποτέ.

ΕΡΡΙΚΑ: Όταν ζυπνάς, πως είσαι;

ΝΟΑ: *[διστάζει]* Κάποιες φορές είμαι ιδρωμένος.

ΕΡΡΙΚΑ: Εκείνες τις φορές θυμάσαι τίποτα;

Ο Νόα φαίνεται σκεπτικός, δεν απαντάει αμέσως.

ΝΟΑ: Έχω μία... περιεργή αίσθηση, όμως... δεν μπορώ να θυμηθώ κάτι συγκεκριμένο.

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι σίγουρος;

ΝΟΑ: Γιατί επιμένεις; Άλλωστε είναι απλώς ένα όνειρο. Τι σημασία έχει;

ΕΡΡΙΚΑ: Μεγάλη. Ο ανήσυχος ύπνος είναι σημάδι άγχους και αγωνίας.

ΝΟΑ: Λογικό δεν είναι; Ήθελα την υποτροφία όσο τίποτε άλλο.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν νομίζω ότι είναι μόνο αυτό.

ΝΟΑ: Γιατί κάνουμε αυτή την κουβέντα τώρα;

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί το άγνωστο περιβάλλον και οι απαιτητικές σπουδές θα εντείνουν την ανασφάλεια που έχεις.

ΝΟΑ: Θα εντείνουν και το ενδιαφέρον μου όμως. Αξίζει να ξεβουλευόμαστε κάποιες φορές.

ΕΡΡΙΚΑ: Πόσο εύκολα θα μπορέσεις να διαχειριστείς μόνος σου τη νέα κατάσταση;

ΝΟΑ: Θα είναι η Άννα μαζί μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Την γνωρίζεις καλά; Μπορείς να βασιστείς πάνω της σε μια δύσκολη στιγμή;

ΝΟΑ: Κατάλαβα. Δε χρειάζεται –

ΕΡΡΙΚΑ: [τον διακόπτει] Υπό συνθήκες πίεσης, το άγχος που έχεις μπορεί να γίνει έντονο στρες, ακόμα και κρίση πανικού.

ΝΟΑ: Μήπως υπερβάλλεις;

ΕΡΡΙΚΑ: Σε τέτοιες στιγμές, χρειαζόμαστε κάποιον που τον ξέρουμε καλά και μπορούμε να βασιστούμε πάνω του. Κάποιον που μπορεί να μας ηρεμήσει.

ΝΟΑ: Μην συνεχίζεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Με γνωρίζεις εδώ και χρόνια. Με εμπιστεύεσαι, έτσι δεν είναι;

ΝΟΑ: Σε παρακαλώ, Έρρικα.

ΕΡΡΙΚΑ: Με εμπιστεύεσαι, Νόα;

ΝΟΑ: Το ρωτάς; Φυσικά.

ΕΡΡΙΚΑ: Τότε κατά βάθος ξέρεις. Ποιο είναι το καλύτερο για σένα.

ΝΟΑ: Οκεί, το παραδέχομαι, είμαι αγχώδης. Προσπαθώ να μην το δείχνω, αλλά μάλλον δεν τα καταφέρνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Με μένα όχι. Ευτυχώς.

ΝΟΑ: Και, πράγματι, δεν κοιμάμαι καλά. Ούτε εύκολα. Όμως, στο είπα, είναι κάτι που πρέπει ν' αντιμετωπίσω μόνος μου. Πιστεύω ότι τελικά θα με βοηθήσει η αλλαγή.

ΕΡΡΙΚΑ: Ξέρω.

ΝΟΑ: Φυσικά. Κι εσένα θα σου έκανε καλό τότε.

ΕΡΡΙΚΑ: Ξέρω πως είναι να μην κοιμάσαι καλά.

ΝΟΑ: Θες να πεις...

ΕΡΡΙΚΑ: Να φτάνει η ώρα να πέσεις στο κρεβάτι, να κλείνεις τα φώτα και να προσπαθείς να κοιμηθείς. Να ελπίζεις ότι αυτή τη φορά θα τα καταφέρεις. Ότι η σιωπή και το σκοτάδι θα σε βοηθήσουν. Κι όμως. Το σκοτάδι είναι εκτυφλωτικό και η σιωπή

εικωφαντική. Το μυαλό παίζει περίεργα παιχνίδια και τα μάτια παραμένουν ορθάνοιχτα. [παύση] Ή να πετάγεσαι ξαφνικά. Η καρδιά σου να χτυπά δυνατά. Να προσπαθείς να ηρεμήσεις, να διώξεις τις εικόνες του εφιάλτη που μπορείς ακόμα να θυμάσαι. Να κλαις με λυγμούς.

ΝΟΑ: Εσύ; Είναι δυνατόν;

ΕΡΡΙΚΑ: Σου κάνει εντύπωση;

ΝΟΑ: Δεν θα μπορούσα να το φανταστώ.

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί;

ΝΟΑ: Τόσα χρόνια, δίνεις την εικόνα μιας δυνατής γυναίκας. Μιας γυναίκας που τα έχει όλα υπό έλεγχο.

ΕΡΡΙΚΑ: Ο καθένας μας έχει πολλές πλευρές.

ΝΟΑ: Και δηλαδή... είχες αυτό το πρόβλημα από πάντα;

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι. Εμφανίστηκε ξαφνικά.

ΝΟΑ: Όταν έφυγες για σπουδές;

ΕΡΡΙΚΑ: Πολύ αργότερα.

ΝΟΑ: Επομένως η αλλαγή δεν σε επηρέασε. Στο ζήτημα αυτό.

ΕΡΡΙΚΑ: Καθόλου.

ΝΟΑ: Τότε γιατί να επηρεάσει εμένα;

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί εσύ δυσκολεύεσαι ήδη. Και θα γίνει χειρότερο.

ΝΟΑ: Πως είσαι τόσο σίγουρη;

ΕΡΡΙΚΑ: Σου είπα. Ξέρω πως είναι. Το πέρασα.

ΝΟΑ: Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;

ΕΡΡΙΚΑ: Σ' ακούω.

ΝΟΑ: Ξέρεις τι ήταν αυτό που το προκάλεσε;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά.

ΝΟΑ: Εγώ δεν μπορώ να βγάλω άκρη.

ΕΡΡΙΚΑ: Μάλλον θα ήσουν πολύ μικρός όταν παρουσιάστηκε.

ΝΟΑ: Δεν με θυμάμαι ποτέ με ήρεμο ύπνο.

ΕΡΡΙΚΑ: Τότε είναι η μόνη εξήγηση.

ΝΟΑ: Τι ήταν; Αυτό που στη δική σου περίπτωση σε έκανε να...

ΕΡΡΙΚΑ: Έχει να κάνει με τον γάμο μου.

ΝΟΑ: Σπάνια μιλάς γι' αυτόν.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν μου είναι κάτι ευχάριστο. Εξάλλου δεν κρατήσε πολύ.

ΝΟΑ: Η στάση σου μου δημιουργούσε πάντα περιέργεια. *[παύση]* Δεν επιμένω. Δεν θέλω να σε φέρω σε δύσκολη θέση.

ΕΡΡΙΚΑ: Δικαιούσαι να μάθεις. *[παύση]* Ήταν λάθος.

ΝΟΑ: Δικό σου λάθος;

ΕΡΡΙΚΑ: Και των δύο.

ΝΟΑ: Τουλάχιστον το κατάλαβες έγκαιρα.

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι όσο έγκαιρα θα έπρεπε.

ΝΟΑ: Τι εννοείς; Σου μιλούσε άσχημα; Σε χτυπούσε;

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι, όχι.

ΝΟΑ: Ευτυχώς.

ΕΡΡΙΚΑ: Αν και καμιά φορά εύχομαι να ήταν αυτό.

ΝΟΑ: Μην το λες. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα απ' τη βία.

ΕΡΡΙΚΑ: Κι όμως.

ΝΟΑ: Δηλαδή; Τι χειρότερο σου έκανε;

ΕΡΡΙΚΑ: Ας πούμε ότι έβλαψε ένα πολύ αγαπημένο μου πρόσωπο. Κι αυτό με συνέτριψε. Και δεν του έφτανε αυτό. Με έκανε να αισθάνομαι κι ένοχη. Μου έριξε ανοιχτά το φταιξιμο. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από την ενοχή για πράξεις άλλων. Για πράξεις που δεν θα μπορούσες να αποτρέψεις. Αλλά σε κατηγορούν γι' αυτές. Και καταλήγεις να κατηγορείς κι εσύ τον εαυτό σου.

ΝΟΑ: Λυπάμαι. Ακούγεται δύσκολο.

ΕΡΡΙΚΑ: Πολύ. Σαν να βρίσκεισαι εγκλωβισμένος σε ένα δωμάτιο με τη στάθμη του νερού να ανεβαίνει. Και να έχεις παραλύσει. Αναρωτιέσαι τι θα μπορούσες να είχες κάνει διαφορετικά για να μην έφταναν τα πράγματα εκεί.

ΝΟΑ: Που έφτασαν δηλαδή; *[περιμένει, δεν του απαντά]* Λυπάμαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Ήταν η πιο δύσκολη περίοδος στη ζωή μου. Τότε άρχισαν όλα. Ο ανήσυχος ύπνος, οι αϋπνίες, οι εφιάλτες.

ΝΟΑ: Όμως κατάφερες να το ξεπεράσεις. Θα τα 'χα παίζει αν ήμουν στη θέση σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Είμαστε πολύ πιο δυνατοί απ' όσο πιστεύουμε.

ΝΟΑ: Κι από τότε; Τον ξανάδες;

ΕΡΡΙΚΑ: Έφυγε στο εξωτερικό. Ήταν η καλύτερη λύση.

ΝΟΑ: Εγώ δεν τον θυμάμαι καν. Πρέπει να ήμουν πολύ μικρός τότε.

ΕΡΡΙΚΑ: Σχεδόν δύο χρονών.

ΝΟΑ: Ό,τι έχω ακούσει για κείνον είναι απ' τους γονείς μου.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι σου έχουν πει;

ΝΟΑ: Ότι είναι συγγραφέας.

ΕΡΡΙΚΑ: Αυτό μόνο;

ΝΟΑ: Λίγο μετά τη γέννησή μου, η μητέρα έπρεπε να γυρίσει στη δουλειά. Ο πατέρας είχε το μαγαζί. Δεν είχαν που να με αφήσουν.

ΕΡΡΙΚΑ: Ναι το θυμάμαι. Όποτε περνούσαμε να ψωνίσουμε, μας έλεγαν ότι είχαν πρόβλημα. Εκεί σε είδα πρώτη φορά. Ήσουν μόλις έξι μηνών.

ΝΟΑ: Αρχικά πλήρωναν κάποια γυναίκα. Αλλά οικονομικά δεν το άντεχαν. Κι εκείνος πρότεινε να με κρατήσετε εσείς. Περνούσατε τα πρωινά στο σπίτι και, απ' ότι έλεγε, θα σας ευχαριστούσε να με έχετε.

ΕΡΡΙΚΑ: Η αλήθεια είναι ότι δεν είχαμε παιδιά και μας άρεσε η ιδέα. Και ήταν πραγματικά υπέροχα. Φαίνονται τόσο χαρούμενος. Ειδικά σ' εμένα είχες μεγάλη αδυναμία. Όπως κι εγώ σε σένα, φυσικά. Θυμάμαι, κατά το μεσημέρι, όταν σε έβαζα για ύπνο, σου έπαιζα ένα νανούρισμα. Το είχα γράψει για σένα. *[πηγαίνοντας προς το πιάνο]*

Μόνο μ' εκείνο κοιμόσουν. Το είχα ονομάσει «Ουράνιο σφύριγμα». *[ανοίγει το καπάκι]*
Ήσουν ο άγγελός μου.

Η Έρρικα παίζει το νανούρισμα για ένα λεπτό περίπου. Τη διακόπτει ο Νόα.

ΝΟΑ: Αλλά λίγους μήνες μετά χωρίσατε και δεν με ξανάφεραν σ' εσάς. Αυτά ξέρω.

ΕΡΡΙΚΑ: Ήταν μια δύσκολη περίοδος. Έπρεπε να δουλεύω συνέχεια. Για να μη σκέφτομαι. Όμως, δεν έπαψα να σε βλέπω. Όποτε είχα λίγο ελεύθερο χρόνο, περνούσα να σε δω.

ΝΟΑ: Πόσο καιρό κράτησε;

ΕΡΡΙΚΑ: Ποιο;

ΝΟΑ: Το ζόρι που πέρασες.

ΕΡΡΙΚΑ: Μου πήρε χρόνια να συνέλθω. Πάνω από δέκα.

ΝΟΑ: Δεν μπορώ να καταλ – *[σταματάει]* Άστο καλύτερα.

ΕΡΡΙΚΑ: Να καταλάβεις τι συνέβη;

ΝΟΑ: Δε με αφορά. Συγγνώμη. Είναι προσωπικό.

ΕΡΡΙΚΑ: Θα σου μιλήσω κάποια στιγμή.

ΝΟΑ: Για να είμαι ειλικρινής, προσπάθησα να μάθω για κείνον.

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί; Αφού δεν τον θυμάσαι καν, όπως λες.

ΝΟΑ: Δεν ξέρω. Από ενδιαφέρον για σένα υποθέτω. Κι από περιέργεια.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι έκανες, λοιπόν;

ΝΟΑ: Διάβασα βιβλία του.

ΕΡΡΙΚΑ: Αλήθεια; Ποια διάβασες;

ΝΟΑ: Κυρίως τα πρώτα του. Μέχρι και λίγο μετά το χωρισμό σας.

ΕΡΡΙΚΑ: Και κατάφερες να βγάλεις κάποιο συμπέρασμα; Για το συγγραφέα τους εννοώ.

ΝΟΑ: Είναι άθεος. Πιστεύει ότι πρέπει να αντλούμε δύναμη από μέσα μας. Μοιάζει να ειρωνεύεται το γάμο και την οικογένεια. Η απαισιοδοξία και η αρνητικότητα χαρακτηρίζουν όλα τα βιβλία του. *[παύση]* Τον αγάπησες;

ΕΡΡΙΚΑ: Με γοήτευσε. Το μυαλό του. Ο λόγος του. Όμως δεν ήξερα. Δεν θα μπορούσα να ξέρω.

ΝΟΑ: Να ξέρεις τι;

ΕΡΡΙΚΑ: Τι άνθρωπος ήταν πραγματικά. Πόσο εύκολα μπορούσε να πληγώνει τους άλλους. Σκεφτόταν μόνο τον εαυτό του. Και ήταν χειριστικός.

ΝΟΑ: Το περίεργο ξέρεις ποιο είναι; Όταν κοιτάζω φωτογραφίες του, η φυσιογνωμία του μου φαίνεται γνωστή.

ΕΡΡΙΚΑ: Μα τον γνώρισες, απλά δεν το θυμάσαι. Δεν είναι καθόλου περίεργο.

ΝΟΑ: Και το βλέμμα του. Είναι τόσο έντονο. Ακόμα κι απ' τη φωτογραφία νιώθω να με τρυπά.

ΕΡΡΙΚΑ: Όταν σε κοιτάζε, ήταν σαν να σε διάβαζε. Σαν να μπορούσε να καταλάβει τι σκέφτεσαι. Ήταν μέρος της γοητείας που ασκούσε στους άλλους.

ΝΟΑ: Και σε σένα.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν έχει σημασία πια. Μου φαίνεται μακρινό. Σαν να τον γνώρισα σε άλλη ζωή.

ΝΟΑ: Σ' ευχαριστώ που μου μίλησες.

ΕΡΡΙΚΑ: Τώρα καταλαβαίνεις γιατί ανησυχώ για σένα;

ΝΟΑ: Καταλαβαίνω. Όμως εγώ έχω απλά δύσκολο ύπνο. Εσύ πέρασες κάτι που σε βασάνιζε για χρόνια. Δεν είναι το ίδιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Τουλάχιστον ήξερα τι έφταιγε. Και το νίκησα. Εσύ δεν ξέρεις καν. Η πίεση που θα έρθει θα το κάνει πιο έντονο. Άκουσέ με.

ΝΟΑ: Τώρα γίνεσαι εσύ χειριστική. Τα είπαμε. Θα φύγω με την Άννα.

ΕΡΡΙΚΑ: Σου ζητάω μόνο να το σκεφτείς. Με την ησυχία σου. Τέτοιες σημαντικές αποφάσεις χρειάζονται καθαρό μυαλό.

ΝΟΑ: Λυπάμαι, αλλά δεν έχω να σκεφτώ τίποτα. Με την Άννα θα σπουδάσουμε μαζί. Αλλά ακόμα και να μην τη γνώριζα, θα έφευγα μόνος. Σε καμία περίπτωση δεν θα σκεφτόμουν να έρθεις εσύ μαζί μου. Το καταλαβαίνεις αυτό;

ΕΡΡΙΚΑ: Εντάξει, εντάξει.

ΝΟΑ: Και θέλω να σου ζητήσω κάτι: μέχρι να φύγω, να μην ξαναμιλήσουμε γι' αυτό. Τελείωσε. Οκέι;

ΕΡΡΙΚΑ: Αν ήξερες μόνο...

ΝΟΑ: Τι είναι πάλι; Επιτέλους! Μίλα καθαρά.

ΕΡΡΙΚΑ: Θα μιλήσω. Εδώ που φτάσαμε...

ΝΟΑ: Σύντομα. Με περιμένουν στο σπίτι.

ΕΡΡΙΚΑ: Σου είπα πόσο σημαντικός είσαι για μένα.

ΝΟΑ: Ναι, Έρρικα, το είπες.

ΕΡΡΙΚΑ: Όλα αυτά τα χρόνια έχω κάνει πολλά για σένα.

ΝΟΑ: Θες να με διαφωτίσεις;

ΕΡΡΙΚΑ: Όταν χώρισα, σου εξήγησα ότι δεν γινόταν να σε κρατάω τα πρωινά.

ΝΟΑ: Ξεκίνησες εργασιοθεραπεία.

ΕΡΡΙΚΑ: Ανέλαβα λοιπόν να βρω μια γυναίκα εμπιστοσύνης για να σε προσέχει. Καθώς και την αμοιβή της.

ΝΟΑ: Δεν μπορεί να στο ζήτησαν οι γονείς μου. Είναι πολύ περήφανοι για να έκαναν κάτι τέτοιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι. Δική μου πρωτοβουλία ήταν.

ΝΟΑ: Γιατί το έκανες;

ΕΡΡΙΚΑ: Θα καταλάβεις. *[παύση]* Όσες φορές περνούσα από το σπίτι σας για να σε δω, έβλεπα και πώς ζούσατε. Δύσκολα τα βγάζατε पैρα.

ΝΟΑ: Ε και;

ΕΡΡΙΚΑ: Αποφάσισα να προσφέρω κάθε μήνα ένα μικρό ποσό στην οικογένειά σου. Τουλάχιστον έτσι δεν θα σου έλειπαν τα βασικά.

ΝΟΑ: Τι ποσό;

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν έχει σημασία.

ΝΟΑ: Θα μου πεις γαμώτο;

ΕΡΡΙΚΑ: Μην επιμένεις.

ΝΟΑ: Τι θες; Να με κάνεις να ντραπώ; Να νιώσω υποχρεωμένος;

ΕΡΡΙΚΑ: Νόα, άκουσέ με.

ΝΟΑ: Οι γονείς μου δέχτηκαν έτσι απλά χρήματα από σένα;

ΕΡΡΙΚΑ: Δυσκολεύτηκα να τους πείσω. Για μένα δεν ήταν βάρος. Όμως για σας ήταν ουσιαστική βοήθεια.

ΝΟΑ: Πότε σταμάτησες να μας τα σκας;

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν σταμάτησα.

ΝΟΑ: Μάλιστα... Έχει κι άλλο;

ΕΡΡΙΚΑ: Καταλάβαινα ότι η αντίληψή σου ήταν αρκετά υψηλότερη απ' ότι των άλλων παιδιών στην ηλικία σου.

ΝΟΑ: Γιατί δε με παρατούσες ήσυχο;

ΕΡΡΙΚΑ: Πρότεινα στους γονείς σου να αναλάβω τα έξοδα για να πας στο καλύτερο σχολείο.

ΝΟΑ: Εσύ πλήρωνες και γι' αυτό;

ΕΡΡΙΚΑ: *[νεύει θετικά]* ...

ΝΟΑ: Σκατά! Μου έχει συμβεί κάτι καλό που δεν το οφείλω σε σένα;

ΕΡΡΙΚΑ: Αξιζεις πολλά περισσότερα.

ΝΟΑ: Όλοι μου λέγατε ψέματα. Εσύ, οι γονείς μου. Γιατί;

ΕΡΡΙΚΑ: Ήταν προτιμότερο να μην μάθεις αυτές τις λεπτομέρειες.

ΝΟΑ: Λεπτομέρειες; Πρόκειται για τη ζωή μου!

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν φταίνε οι γονείς σου. Εγώ τους ζήτησα να μη μιλήσουν.

ΝΟΑ: Γιατί όλα αυτά; Τι στο διάολο έπαθες με την πάρτη μου;

ΕΡΡΙΚΑ: Δέθηκα μαζί σου. Από τον καιρό που σε κρατούσα.

ΝΟΑ: Με τρομάζει λίγο η όλη φάση.

ΕΡΡΙΚΑ: Προσπαθώ τόση ώρα να σου πω –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Ωραία, μου το πες. Και τώρα τι περιμένεις; Να κάνω ότι μου λες, επειδή σε όλη μου τη ζωή πλήρωνες για μένα; Στο ζήτησα; Σου ζήτησα ποτέ κάτι;

ΕΡΡΙΚΑ: Ήλπιζα ότι θα καταλάβεις.

ΝΟΑ: Τι να καταλάβω πάλι; Βαρέθηκα να καταλαβαίνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι το σημαντικότερο πρόσωπο για μένα, Νόα. Έκανα τα πάντα για να πραγματοποιήσεις το όνειρό σου. Και συ, με παρατάς εδώ. Μόνη. Και φεύγεις με κάποιο τυχαίο κορίτσι που γνώρισες σε μια συναυλία.

ΝΟΑ: Η Άννα δεν είναι τυχαία!

ΕΡΡΙΚΑ: Γνωρίζετε μόνο δυο μήνες. Αύριο μεθαύριο θα τσακωθείτε και θα χωρίσετε. Τι νομίζεις; Ότι θα είστε για πάντα μαζί; Πίστευε το παραμυθάκι σου, αν το θες.

ΝΟΑ: Άσε το παραμυθάκι μου, κι ας πιάσουμε τη μίζερη ζωούλα σου. *[δεν την αφήνει να μιλήσει και συνεχίζει]* Λοιπόν, ανακεφαλαιώνω: παντρεύτηκες ένα μαλάκια που σε πλήγωσε. Σου έκανε κακό. Τον χώρισες και για χρόνια είχες εφιάλτες. Στο μεταξύ, εμένα μ' αγάπησες. Σαν παιδί σου. Μ' αυτά και μ' εκείνα, δεν ξαναπαντρεύτηκες. Δεν έκανες δικιά σου παιδιά και κλείστηκες στον εαυτό σου. Ασχολήθηκες αποκλειστικά με μένα. Ανέλαβες να με κάνεις σπουδαίο μουσικό. Και τώρα, απαιτείς να προσκολληθείς πάνω μου για το υπόλοιπο της ζωής σου. Σωστά;

ΕΡΡΙΚΑ: *[τον χαστουκίζει]* Δεν έχεις το δικαίωμα!

ΝΟΑ: Ενώ εσύ; Το έχεις;

ΕΡΡΙΚΑ: Ναι. Δικαιούμαι να νοιάζομαι. Όσο κι αν αντιδράς.

ΝΟΑ: Ευτυχώς που ήρθαν έτσι τα πράγματα και δεν έκανες δικιά σου παιδιά. Θα τα κατέστρεφες.

Χτυπάει το κουδούνι. Ταράζονται. Περιμένουν αμίλητοι. Το κουδούνι ξαναχτυπάει. Πιο έντονα αυτή τη φορά.

ΝΟΑ: *[χαμηλόφωνα]* Την κάνω. Δε γουστάρω να δω κανένα.

Ο Νόα πηγαίνει μέσα. Η Έρρικα φτιάχνει τα μαλλιά της. Πηγαίνει προς την πόρτα. Κοντοστέκεται, παίρνει δύο ανάσες και την ανοίγει. Έξω στέκεται μία νέα κοπέλα. Κρατάει μια ανθοδέσμη.

ANNA: Ελπίζω να μη διακόπτω. Μπορώ να περάσω;

Η Έρρικα δεν προλαβαίνει να απαντήσει. Η κοπέλα έχει ήδη μπει.

ANNA: Ευχαριστώ! Εσείς θα είστε η κυρία Έρρικα, σωστά;

ΕΡΡΙΚΑ: Σωστά. Όμως –

Πέρφτει με φόρα πάνω της και τη φιλάει σταυρωτά. Η Έρρικα αιφνιδιάζεται.

ANNA: Κάπως έτσι σας φανταζόμουν. Κομφή κι αρχοντική. Είστε υπέροχη!

ΕΡΡΙΚΑ: Με συγχωρείτε, δεν –

ANNA: *[τη διακόπτει]* Ο Νόα μου ‘χει πει τόσα για σας, που είναι σαν να σας ξέρω.

ΕΡΡΙΚΑ: Εσύ... θα είσαι η Άννα.

ANNA: Αυτοπροσώπως! Επιτέλους σας γνωρίζω!

ΕΡΡΙΚΑ: Επιτέλους.

ANNA: Ο Νόα; *[περιμένει απάντηση]* Εδώ δεν είναι;

ΕΡΡΙΚΑ: Μέσα. Έρχεται όπου να ‘ναι.

ANNA: *[κρατώντας ακόμη την ανθοδέσμη, την κοιτάζει]* Α, ξέχασα! *[δίνοντας άγαρμπα τα λουλούδια στην Έρρικα]* Αυτά, είναι για σας!

ΕΡΡΙΚΑ: *[παίρνει την ανθοδέσμη αιφνιδιασμένη]* Ευχαριστώ.

ANNA: Εγώ σας ευχαριστώ. Κάνετε τόσα για το Νόα. *[κοιτάζει το χάρο]* Πολύ όμορφο. Ήμουν σίγουρη ότι έχετε γούστο.

ΕΡΡΙΚΑ: Με συγχωρείς. Πέρασε.

ANNA: Ελπίζω να σας αρέσουν. Τα διάλεξα ειδικά για σας.

ΕΡΡΙΚΑ: *[βγάζει τα λουλούδια από την συσκευασία]* Είναι πολύ όμορφα.

ANNA: Νομίζω ότι σας ταιριάζουν.

ΕΡΡΙΚΑ: Πως το εννοείς αυτό;

ANNA: Κάθε λουλούδι συμβολίζει κάτι, έχει ένα νόημα.

ΕΡΡΙΚΑ: Αλήθεια; Πολύ ενδιαφέρον.

ANNA: Βέβαια. Οι άνθρωποι ορισμένες φορές χρησιμοποιούν τα λουλούδια για να περάσουν ένα μήνυμα. Για κάποιους η επιλογή ίσως είναι τυχαία. Βλέπουν ένα μπουκέτο που τους αρέσει και το παίρνουν χωρίς πολλή σκέψη. Υπάρχουν κι εκείνοι, όμως, που αγοράζουν λουλούδια ανάλογα με τη σημασία τους. *[δείχνοντας τα λουλούδια]* Οι μωβ ορχιδέες ας πούμε. Ξέρετε τι συμβολίζουν;

ΕΡΡΙΚΑ: *[προσπαθεί να σκεφτεί]* Όχι.

ANNA: Τη μεγαλοπρέπεια. Το θαυμασμό. Το σεβασμό.

ΕΡΡΙΚΑ: Μα... εσύ δε με ξέρεις.

ANNA: Σας είπα. Είναι σα να σας ξέρω.

ΕΡΡΙΚΑ: *[βάζει τα λουλούδια στο βάζο]* Σωστά. Με ιολακεύεις. *[παύση]* Πάντως, ειλικρινά, δεν έπρεπε να μπει στον κόπο.

ANNA: Είναι το λιγότερο που θα μπορούσα να κάνω. Ξέρετε είμαι πολύ χαρούμενη σήμερα!

ΕΡΡΙΚΑ: Όλοι είμαστε. Είναι υπέροχο που τα κατάφερε.

ANNA: Ακριβώς! Εσείς θα το ξέρετε καλύτερα από μένα. Αν δεν έπαιρνε την υποτροφία, δεν θα μπορούσε να καλύψει τα έξοδα των σπουδών. Τη χρειάζοταν περισσότερο απ' όλους. Δεν φαντάζεστε πόσο αγχωμένη ήμουν όλον αυτόν τον καιρό. Όχι τόσο για μένα, πιο πολύ για κείνον. Έπρεπε να τα καταφέρει πάση θυσία.

ΕΡΡΙΚΑ: Κι εγώ αγωνιούσα, αν και πιστεύω πολύ στο Νόα. Ευτυχώς όλα πήγαν καλά. Με συγχωρείς ένα λεπτό.

Η Έρρικα πηγαίνει να φέρει νερό για το βάζο. Η Άννα σηκώνεται και κατευθύνεται προς το πιάνο. Κάθεται. Χαϊδεύει το καπάκι. Η Έρρικα επιστρέφει.

ANNA: Εξαιρετικό μοντέλο. *[Σηκώνει το καπάκι]* Μπορώ;

Η Έρρικα νεύει θετικά ενώ βάζει το νερό στο βάζο. Η Άννα αρχίζει να παίζει μια μελωδία. Σύντομα επιστρέφει ο Νόα.

NOA: Άννα!

Η Άννα πετάγεται προς αυτόν. Τον αγκαλιάζει και τον φιλάει. Ο Νόα είναι αμήχανος. Η Έρρικα τους κοιτάζει διακριτικά.

ANNA: Αστέρι μου! Ήμουν σίγουρη!

NOA: Εσύ εδώ; Γιατί ανέβηκες;

ANNA: Περιμένα και δεν ερχόσουν. Σου τηλεφώνησα, αλλά δεν απάντησες.

NOA: Με συγχωρείς, ξεχάστηκα.

ANNA: Βαρέθηκα έξω. Είπα ν' ανέβω, να γνωρίσω και τη δασκάλα σου. Πήγα στο ανθοπωλείο απέναντι και να 'μαι! Καλά δεν έκανα;

NOA: *[κοιτάζει τα λουλούδια και κατόπιν την Έρρικα]* Πολύ καλά.

ANNA: Όστε εδώ έμαθες να παίζεις πιάνο.

NOA: Εδώ. Πάμε τώρα; Θα μας περιμένουν.

ANNA: Ας κάτσουμε λίγο, μόλις ήρθα. Είναι αγένεια να φύγουμε. *[στην Έρρικα]* Εκτός κι αν είστε απασχολημένη.

ΕΡΡΙΚΑ: Όχι, μην ανησυχείς. *[στο Νόα]* Έχει δίκιο το κορίτσι. Καθήστε. *[στην Άννα]*
Να σου φέρω κάτι;

ANNA: Λίγο νερό. Ευχαριστώ.

Η Έρρικα πηγαίνει μέσα χαμογελώντας στην Άννα.

ΝΟΑ: *[χαμηλόφωνα]* Αφού σου είπα να με περιμένεις! Ετοιμαζόμουν να βγω.

ANNA: *[χαμηλόφωνα]* Ε, τι πειράζει που μπήκα; Ήθελα τόσο να τη γνωρίσω!

ΝΟΑ: *[χαμηλόφωνα]* Βαρέθηκα εδώ μέσα.

ANNA: *[χαμηλόφωνα]* Καλά. Φεύγουμε σε λίγο.

Η Άννα τον πλησιάζει και τον φιλάει. Εκείνος είναι πιο εκδηλωτικός από πριν. Μπαίνει η Έρρικα με το νερό. Ο Νόα σταματάει και απομακρύνει την Άννα.

ΕΡΡΙΚΑ: *[δίνοντας το ποτήρι]* Όστε γνωριστήκατε στη συναυλία.

ANNA: Ευχαριστώ. Ναι, είχε πολλή πλάκα. Ήμουν με μια φίλη και όλη την ώρα μας την έπεφταν δύο ενοχλητικοί. Ξέρετε, από κείνη τη ράτσα των μάτσο τύπων που νομίζουν ότι είναι ακαταμάχητοι, αλλά όταν ανοίγουν το στόμα τους είναι σιέτη απελπισία. Δεν έλεγαν να φύγουν, ούτε καταλάβαιναν πόσο εκνευριστικοί γίνονταν. Ο Νόα καθόταν δίπλα μας, με την παρέα του. Κάποια στιγμή ένας φίλος του τον έσπρωξε και έχυσε όλη τη μύρα του επάνω τους. Στα πρόσωπά τους! Λες και τους είχε βάλει σημάδι. Μας έπιασε νευρικό γέλιο, δε μπορούσαμε να σταματήσουμε. Εκείνοι αιφνιδιάστηκαν και κοίταζαν αμίλητοι το Νόα που ζήτησε συγγνώμη. Νομίσαμε προς στιγμή ότι θα έκαναν φασαρία και σταματήσαμε να γελάμε. Κι όμως, έφυγαν χωρίς να πουν κουβέντα. *[στο Νόα, διαχυτικά]* Ήρθες σαν από μηχανής θεός και μας έφτιαξες το βράδυ! *[στην Έρρικα]* Αυτό ήταν. Από τότε είμαστε μαζί.

ΕΡΡΙΚΑ: Απίθανη ιστορία. *[παύση]* Και τώρα; Τι σκέφτεστε;

ΝΟΑ: Είναι ανάγκη να κάνουμε αυτή την κουβέντα;

ΕΡΡΙΚΑ: Συγγνώμη. Γίνομαι αδιάκριτη.

ΑΝΝΑ: Τι σ' έπιασε, μωρό μου; [στην Έρρικα] Θα σας έχει πει, φαντάζομαι. Αφού πήρε την υποτροφία, θα πάμε μαζί στην Βοστώνη. Με έχουν δεχτεί στο ίδιο κολέγιο, στο τμήμα της τζαζ.

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά, ξέρω. Μεγάλη σύμπτωση. Κι εσύ με υποτροφία;

ΑΝΝΑ: Δεν γνωρίζω ακόμα. Εγώ πάντως θα πάω, είτε την πάρω, είτε όχι. Οι γονείς μου μπορούν να με στηρίξουν σ' αυτό.

ΕΡΡΙΚΑ: Εξαιρετικά.

ΑΝΝΑ: Λες κι ήταν γραφτό. Γι' αυτό σας χρωστάω μεγάλη χάρη. Ίσως να μην τα κατάφερνε, αν δεν τον είχατε αναλάβει εσείς. Σίγουρα δηλαδή. Δεν θα σχεδιάζαμε τώρα τη ζωή μας εκεί.

ΕΡΡΙΚΑ: Σ' εμένα δεν χρωστάς τίποτα. Στο Νόα. Εκείνος τα κατάφερε. Πρέπει να έχεις μεγαλύτερη πίστη στην αξία και στο ταλέντο του. Είσαι κι εσύ μουσικός και θα περίμενα να μπορείς να διακρίνεις πότε κάποιος είναι τόσο ξεχωριστός. Ο Νόα είναι αυτόφωτος.

ΑΝΝΑ: Ναι... βέβαια... φυσικά και είναι. Μην με παρεξηγείτε. Σας μετέφερα τα δικά του λόγια.

ΕΡΡΙΚΑ: Ο ίδιος είναι πάντα μετριόφρων. Πρέπει να πιστέψει περισσότερο στον εαυτό του. Του το λέω συνέχεια. Γι' αυτό και οι άνθρωποι που είναι δίπλα του οφείλουν να τον στηρίζουν, να του δείχνουν πόσο υπολογίζουν σ' εκείνον. Μόνο έτσι θα μπορέσει να δείξει αυτό που πραγματικά είναι. Να σταθεί στα πόδια του και να καταπλήξει τους πάντες.

ΝΟΑ: Η Άννα πιστεύει σε μένα.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν αμφιβάλλω ότι κάνει το καλύτερο που μπορεί.

ΑΝΝΑ: Θα μπορούσα να κάνω τα πάντα για να τον βοηθήσω. Είναι πράγματι ο πιο ταλαντούχος μουσικός της γενιάς μας.

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά και είναι. Όμως, όσο σημαντική είναι η ύπαρξη του ταλέντου, το ίδιο σημαντική είναι η ώθηση, η υποστήριξη από το οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον.

Θυμήσου τον Μότσαρτ για παράδειγμα. Είχε την τύχη να έχει πατέρα έναν από τους σημαντικότερους μουσικούς παιδαγωγούς της εποχής του. Μόλις από τα πέντε του χρόνια έδειξε εξαιρετικές μουσικές ικανότητες. Αν δεν είχε υποστηριχθεί συστηματικά από τον πατέρα του, ίσως σήμερα να μη μιλούσε κανείς γι' αυτόν. Ευτυχώς, στην περίπτωση του, υπήρξε κάποιος που τον πίστεψε. Σε αντίθεση με παρόμοια ή και σπουδαιότερα ταλέντα που δεν είχαν τη στήριξη που θα έπρεπε. Δυστυχώς, δεν θα το μάθουμε ποτέ. Είναι κρίμα ένα σπάνιο χάρισμα να μην βρει τις κατάλληλες συνθήκες να ανθίσει. Είναι σχεδόν εγκληματικό.

ANNA: Έχετε δίκιο. Αυτό εννοούσα κι εγώ όταν έλεγα ότι σας χρωστάει –

ΕΡΡΙΚΑ: *[τη διακόπτει]* Φυσικά και του έχω δώσει καλή τεχνική κατάρτιση. Όμως το βασικότερο είναι η συνεχής στήριξη μου. Η πίστη μου ότι θα γίνει σπουδαίος. Κι αυτό είναι το ελάχιστο που περιμένω από όποιον στέκεται στο πλάι του. Πόσο μάλλον από το κορίτσι του.

ΝΟΑ: Μπορούμε να αφήσουμε για λίγο το σπάνιο ταλέντο μου; Αφού με δέχτηκαν, ο κίνδυνος να μείνει αναξιοποίητο πέρασε. Η ανθρωπότητα δεν θα θρηνησει ακόμη μια χαμένη ιδιοφυΐα.

ΕΡΡΙΚΑ: *[αστειευόμενη, προς την Άννα]* Τα βλέπεις; Δεν τολμώ να πω κάτι, αμέσως να το κοροϊδέψει.

ANNA: Κατά βάθος ξέρει ότι έχετε δίκιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Χαίρομαι που συνεννοούμαστε, μικρή μου. *[στο Νόα]* Μα είναι θαυμάσια η κοπέλα σου.

ANNA: Ο Νόα μου είπε ότι σπουδάσατε στο ίδιο κολλέγιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Αλήθεια είναι.

ANNA: Αυτό είναι υπέροχο. Επομένως θα ξέρετε τα πράγματα από πρώτο χέρι. Οποιαδήποτε συμβουλή σας θα ήταν πολύτιμη. Και για τους δυο μας.

ΝΟΑ: Ίσως να είναι δίκιοπο μαχαίρι. *[τον κοιτάζουν και οι δύο]* Εννοώ ότι έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε. *[διστάζει]* Κάποια πράγματα θα έχουν αλλάξει.

ΕΡΡΙΚΑ: Όταν ένα πρόγραμμα είναι καθιερωμένο εδώ και δεκαετίες, η βασική του φιλοσοφία παραμένει ίδια.

ANNA: Δεν ξέρω τι τον έπιασε. Εγώ πάντως θα 'θελα να σας ακούσω.

ΕΡΡΙΚΑ: Θα έχουμε όλο τον καιρό μέχρι να φύγετε. Προς το παρόν, αυτό που μπορώ να πω, είναι ότι οι περισσότεροι κάνουν το λάθος να επαναπαύονται. Λίγοι συνειδητοποιούν εξ' αρχής ότι το να καταφέρεις να ολοκληρώσεις τις σπουδές σου στο Berklee είναι πολύ δυσκολότερο από το να γίνεις δεκτός.

ANNA: Έχετε δίκιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Πες μου, Άννα, πάντα είχες αγάπη για τη μουσική;

NOA: Άρχισε η ανάκριση...

ΕΡΡΙΚΑ: *[γελώντας]* Τι σου έλεγα; Να μου πάει κόντρα με κάθε ευκαιρία.

NOA: Δεν την κάνετε άλλη στιγμή αυτή τη συζήτηση; Θα καθυστερήσουμε.

ANNA: Μα τι έχεις πάθει; Δεν πειράζει να πάμε μισή ώρα αργότερα.

Ο Νόα σηκώνεται δυσαρεστημένος και πηγαίνει ξερυσώντας προς το παράθυρο.

ΕΡΡΙΚΑ: Αν βιάζεστε, μπορείτε να πηγαίνετε. Δεν χάθηκαν οι μέρες.

ANNA: Έχουμε λίγο χρόνο ακόμα. *[παύση]* Τη λατρεύω τη μουσική. Υποθέτω, βοήθησε και το περιβάλλον μου σ' αυτό. Ο πατέρας μου διδάσκει μουσική σύνθεση στο Εθνικό Ωδείο. Η μητέρα μου είναι λυρική τραγουδίστρια. Κι ο νονός μου... ο νονός μου λέγεται *[δείχνει το πιάνο]* Στάινγουεϊ.

ΕΡΡΙΚΑ: Μη μου πεις. Ο κατασκευαστής;

ANNA: Ναι. Ο Χένρι Στάινγουεϊ, που ίδρυσε την εταιρία, ήταν μακρινός πρόγονός του. Τα τελευταία χρόνια, την έχει αναλάβει ο νονός.

ΕΡΡΙΚΑ: Το κολέγιο συνεργάζεται εδώ και χρόνια με την εταιρία. Θα γνωρίζεις ότι σχεδόν όλα τα πιάνο τους είναι Στάινγουεϊ.

Ο Νόα, αν και ακόμα όρθιος στο παράθυρο, φαίνεται να παρακολουθεί τώρα τη συζήτηση με ενδιαφέρον.

ANNA: Το φαντάζομαι. Προμηθεύουν πολλά μουσικά σχολεία.

ΕΡΡΙΚΑ: Με το Berklee υπάρχει στενότερη σχέση. Πρόκειται για μία συνεργασία που κρατάει χρόνια. Απ' την εποχή μου ακόμα. Μα δεν έχεις μιλήσει μαζί του; Θα σου το ανέφερε σίγουρα.

ANNA: Παλιότερα. Κάτι μου είχε πει, αν θυμάμαι καλά.

ΕΡΡΙΚΑ: Κι ο πατέρας σου; Πως λέγεται; Γνωρίζω αρκετούς απ' το Εθνικό Ωδείο. Με προσκαλούν συχνά για να διδάξω στα σεμινάρια που διοργανώνουν.

ANNA: [διστακτικά] Γουίλιαμς. Όττο Γουίλιαμς.

ΕΡΡΙΚΑ: Είσαι η κόρη του Όττο; Απίστευτο!

ANNA: Γνωρίζετε τον μπαμπά;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά. Η τελευταία φορά που συνεργαστήκαμε ήταν πριν... [προσπαθεί να θυμηθεί] ένα χρόνο, αν θυμάμαι καλά. Μου είχε μιλήσει για σένα τότε. Δεν θα μπορούσα να φανταστώ ότι θα σε γνωρίσω με αυτό τον τρόπο. Πάντως, τον ξέρω από παλιά. Σπουδάζαμε παράλληλα. Εκείνος, βέβαια, ήταν στο Julliard. Οι σπουδαστές και των δύο σχολείων έκαναν συχνά συναυλίες από κοινού.

ANNA: Ναι, δεν σπούδασε στο Berklee.

ΕΡΡΙΚΑ: Συνεργάστηκε αργότερα μαζί τους, έτσι δεν είναι; Νομίζω μάλιστα, για κάποια χρόνια, ήταν και στην επιτροπή επιλογής. Στο τμήμα των υποτροφιών. Πριν πάρει την απόφαση να γυρίσει στην πατρίδα.

ANNA: Υποθέτω πως ναι. Δεν θυμάμαι με σιγουριά. Έχει κάνει τόσα πράγματα στη ζωή του.

Ο Νόα έχει έρθει πάλι δίπλα τους. Παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

ΝΟΑ: Γιατί δεν μου είπες τίποτα;

ANNA: Για το σόι μου; Είχαμε πιο ενδιαφέροντα πράγματα να πούμε.

ΝΟΑ: Άσε τις δικαιολογίες.

ANNA: Μια στιγμή. Με κατηγορείς για κάτι;

ΝΟΑ: Νόμιζα ότι τα λέγαμε όλα μεταξύ μας.

ANNA: Δεν το θεώρησα τόσο σημαντικό.

ΝΟΑ: Μην κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις, Άννα. Αν μπορούσα με κάποιο τρόπο να μάθω νωρίτερα αν με δέχτηκαν ή όχι και δεν έκανες τίποτα γι' αυτό...

ANNA: Αυτό πιστεύεις;

ΝΟΑ: Έτσι δείχνουν τα πράγματα.

ANNA: *[κάνεται λίγο αμίλητη]* Ε λοιπόν, είσαι άδικος. Το προσπάθησα, αν θες να ξέρεις. Έβαλα τον μπαμπά να ρωτήσει για σένα. Όμως, δεν κατάφερε να μάθει. Όλοι όσους γνώριζε, έχουν φύγει. Γι' αυτό προτίμησα να μη σου πω τίποτα.

ΕΡΡΙΚΑ: *[απολαμβάνοντας τη στιγμή]* Α, μην αρχίσετε από τώρα τους καυγάδες. Έχετε καιρό.

ANNA: Σε κείνον πείτε τα. *[στο Νόα]* Τι θα γίνει τώρα; Θα μου κρατάς μούτρα;

ΕΡΡΙΚΑ: Πάντως με νονό τον βασιικό προμηθευτή οργάνων και πατέρα ένα πρώην μέλος της επιτροπής, μόνο συγχαρητήρια μπορώ να σου δώσω για την απόφασή σου.

ANNA: Αιουόγεται περίεργα όπως το λέτε. Σαν να ευνοήθηκα.

ΕΡΡΙΚΑ: Με παρεξήγησες. Δεν εννοούσα αυτό ακριβώς. Πάντως και να συνέβη κάτι τέτοιο, δε χρειάζεται να αισθάνεσαι άσχημα, μικρή μου. Οι περισσότεροι αυτό θα έκαναν στη θέση σου. Έτσι δεν είναι, Νόα;

ΝΟΑ: Μπορείς να σταματήσεις επιτέλους;

ΕΡΡΙΚΑ: Α, για να σου πω. Δεν θα πληρώσω εγώ τις μεταξύ σας παρεξηγήσεις.

ΝΟΑ: Δεν έχω όρεξη.

ANNA: Σας διαβεβαιώ ότι ούτε ο πατέρας μου ούτε ο νονός μου έπαιζαν κάποιο ρόλο στο να με πάρουν. Δεν θα δεχόμουν ποτέ κάτι τέτοιο.

ΕΡΡΙΚΑ: Μα φυσικά. Μην ξεχάσεις να δώσεις τα χαιρετίσματά μου.

ANNA: Ορίστε;

ΕΡΡΙΚΑ: Στον πατέρα σου. Και να τον ευχαριστήσεις εκ μέρους μου.

ANNA: Α, ναι. *[παύση]* Σίγουρα.

Σιωπή.

ANNA: *[προσπαθώντας να αλλάξει θέμα]* Η Βοστώνη; Πως σας φάνηκε;

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι πολύ αριστοκρατική. Θυμίζεις, θα έλεγα, μια γοητευτική ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Ενώ είναι πολύ πιο ήρεμη σε σύγκριση με το χάος της Νέας Υόρκης, υπάρχει ζωντάνια και παλμός εξαιτίας των φοιτητών. Ειδικά το φθινόπωρο είναι μαγευτική.

ANNA: Τι ωραία! Εγώ τη θυμάμαι μόνο σαν όνειρο. Ήμουν τριών όταν φύγαμε.

ΕΡΡΙΚΑ: Βέβαια, οφείλω να σας πω ότι δεν θα έχετε και πολύ χρόνο να τη γυρίσετε.

ANNA: Τόσα χρόνια θα ζήσουμε εκεί.

ΕΡΡΙΚΑ: Χρειάζεται πειθαρχία και αντοχή για να πάρετε το πτυχίο. Σας το είπα.

ΝΟΑ: Θα συνεχιστεί για πολύ αυτό;

ΕΡΡΙΚΑ: Εγώ να βοηθήσω θέλω. Δεν υπάρχουν περιθώρια για χαλάρωση. Τα μαθήματα και η μελέτη θα τρώνε σχεδόν όλη τη μέρα σας. Αν ενταχθείτε και σε μουσικά σχήματα του κολλεγίου, που είναι σχεδόν επιβεβλημένο, οι πρόβες θα γεμίζουν ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Δυστυχώς, ο ελεύθερος χρόνος θα είναι ελάχιστος. Τώρα που το σκέφτομαι...

ANNA: Ναι;

ΕΡΡΙΚΑ: Είστε και σε διαφορετικά τμήματα. Αν τουλάχιστον φοιτούσατε στο ίδιο...

Κρίμα. Σχεδόν δεν θα συναντιέστε όλη τη μέρα.

ΝΟΑ: Εμείς θα βρισκόμαστε χρόνο.

ΕΡΡΙΚΑ: Το εύχομαι.

ΝΟΑ: Ξέρω πολύ καλά που το πας.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΝΟΑ: Πρώτα υπονοείς ότι η κοπέλα μου δεν είναι αριετή για μένα. Στη συνέχεια κοντεύουμε να τσακωθούμε εξαιτίας σου. Και τώρα λες ότι δεν θα προλαβαίνουμε να βλεπόμαστε.

ANNA: Δεν έχει κακή πρόθεση, μωρό μου. Δεν θα μπορούσε. *[στην Έρρικα]* Έτσι δεν είναι;

ΕΡΡΙΚΑ: Είμαι πολύ χαρούμενη που ο Νόα έχει ένα τόσο λογικό και συμπαθητικό κορίτσι. Ένα κορίτσι που, όπως φαίνεται, τον νοιάζεται πραγματικά και θα έκανε τα πάντα για το καλό του. *[παύση]* Όμως είμαι ρεαλίστρια. Σε αυτή τη φάση, θα είναι δύσκολη η σχέση σας, το γνωρίζετε και σεις. Δεν θέλω να σας χαϊδέψω τ' αυτιά. Αλλά προς θεού, δεν μου αρέσει ν' ανακατεύομαι. Δεν θα σας πω εγώ τι να κάνετε. Η απόφαση είναι δική σας.

ΝΟΑ: Φυσικά και είναι δική μας η απόφαση. Γι' αυτό σταμάτα να επεμβαίνεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Αν η γνώμη μου εκλαμβάνεται ως επέμβαση, δεν θα την ξαναπώ. Λυπάμαι.

ANNA: Είναι ακόμα σε υπερένταση, λόγω της ημέρας. Σίγουρα δεν το εννοεί.

ΝΟΑ: Δεν ξέρεις, γι' αυτό το λες.

ANNA: Συμβαίνει κάτι;

ΕΡΡΙΚΑ: Όταν η αλήθεια πονάει, δεν είναι ευπρόσδεκτη.

ΝΟΑ: Εντάξει, ας μιλήσουμε για αλήθειες, αφού το θες. *[στην Άννα]* Θέλει να μου φορτωθεί στη Βοστώνη. Αυτό συμβαίνει. Προσπαθεί να με πείσει ότι θα είμαι καλύτερα μαζί της παρά μαζί σου. Μου ζήτησε μέχρι και να σε χωρίσω. Γι' αυτό άργησα. Γι' αυτό δεν είδα την κλήση σου.

Σιωπή. Ο Νόα απομακρύνεται εκνευρισμένος. Η Άννα φαίνεται έκπληκτη. Πηγαίνει κάτι να πει, αλλά την προλαβαίνει η Έρρικα.

ΕΡΡΙΚΑ: Ο Νόα μπερδεύτηκε. Πράγματι, του ζήτησα να πάω μαζί του, γιατί είμαι βέβαιη ότι θα τον βοηθήσει η παρουσία μου εκεί. Όμως δεν απαιτήσα ποτέ να χωρίσετε. Πως θα μπορούσα; Δεν σε γνώριζα καν. Και τώρα που σας βλέπω, μου φαίνεστε τόσο ταιριαστοί μαζί. *[σηκώνεται, πηγαίνει και κάθεται δίπλα στην Άννα, της πιάνει τα χέρια]* Μην το παίρνεις στραβά. Σου εξήγησα. Η επιθυμία μου είναι να δω το Νόα στην κορυφή, εκεί που του αξίζει να βρίσκεται. Γι' αυτό επιμένω. Αν τον αγαπάς πραγματικά, πρέπει να με καταλαβαίνεις.

ANNA: Φυσικά. Από ενδιαφέρον το λέτε. Το πιστεύω.

ΕΡΡΙΚΑ: Αυτό που έχει σημασία είναι ότι και οι δύο θέλουμε το καλό του.

ANNA: Πάντως με αιφνιδίασε η πρότασή σας. Να τον ακολουθήσετε. Θα το καταλάβαινα, ίσως, αν ήσασταν η μητέρα του.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε δικαιολογώ, γιατί δεν γνωρίζεις. Σαν παιδί μου τον έχω. Από μωρό. Τον νοιάζομαι όσο κι εκείνη.

ANNA: Τότε, είναι τυχερός που σας έχει. Εσείς, όμως, θα έχετε μια στρωμένη ζωή εδώ. Δεν θα είναι καθόλου εύκολο να τα αφήσετε όλα. Νομίζω ότι κι εκείνος δεν θα το ήθελε αυτό. Γι' αυτό είναι αρνητικός. Έτσι δεν είναι Νόα;

ΝΟΑ: Ακριβώς. Θα ήταν εγωιστικό να απαιτήσω να τα τινάζει όλα στον αέρα. *[στην Έρρικα]* Ευχαριστώ για την προσφορά, αλλά δεν μπορώ να τη δεχτώ.

ΕΡΡΙΚΑ: Καταλαβαίνω. Πάντως, τόσο εγώ, όσο και η Άννα προσπαθούμε να σε βοηθήσουμε. Μ' όποιον τρόπο μπορεί η καθεμιά. Έτσι δεν είναι, κορίτσι μου;

ANNA: Μάλιστα.

ΝΟΑ: *[στην Έρρικα]* Σας είμαι ευγνώμων. *[πλησιάζει και δίνει το χέρι του στην Άννα]* Πάμε τώρα;

Η Άννα πιάνει το χέρι του, σηκώνεται. Η Έρρικα σηκώνεται κι εκείνη.

ΕΡΡΙΚΑ: Μπορείτε να πηγαίνετε, είμαι ήσυχη πλέον. Η Άννα σε αγαπά πραγματικά. Αποδείχθηκε σήμερα.

ΝΟΑ: Πως αποδείχτηκε δηλαδή;

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν είναι και λίγο αυτό που έκανε για σένα. Δεν θα το έκαναν πολλοί.

ΝΟΑ: *[κοιτάζοντας μια την Άννα και μία την Έρρικα]* Υπάρχει κάτι που πρέπει να ξέρω;

ANNA: Δεν... δεν καταλαβαίνω.

ΝΟΑ: Βαρέθηκα τους γρίφους.

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι ολοφάνερο, απορώ πως δεν το βλέπεις.

ΝΟΑ: Να δω τι;

ΕΡΡΙΚΑ: Α, όχι. Πρέπει να το μάθεις απ' την ίδια. Οι «κεπεμβάσεις» μου σ' εννευρίζουν, δεν το ρισκάρω πια.

ANNA: Δεν υπάρχει κάτι να μάθει.

ΕΡΡΙΚΑ: Μην αισθάνεσαι άσχημα. Είναι σπουδαίο αυτό που έκανες.

ANNA: Μα δεν έκανα τίποτα.

ΝΟΑ: *[στην Έρρικα]* Γιατί επιμένεις; Αφού σου εξηγεί.

ΕΡΡΙΚΑ: Γιατί σε αφορά. Για την κοπέλα σου πρόκειται.

ANNA: Κάνετε κάποιο λάθος.

ΝΟΑ: Άστη να το πει, να τελειώνουμε.

ΕΡΡΙΚΑ: Νόα, το μόνο που θέλω είναι να μην το πάρεις στραβά.

ΝΟΑ: Τι συμβαίνει; Λέγε!

ΕΡΡΙΚΑ: Στην Άννα οφείλεις την υποτροφία.

ANNA: Δεν μπορεί να το εννοείτε.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε τιμά αυτό που έκανες. Μην το αρνείσαι άλλο. *[στο Νόα]* Το κορίτσι μας θα μπορούσε, αν ήθελε, να χρησιμοποιήσει τις γνωριμίες του πατέρα της και του νονού της για την ίδια. Κι όμως, σε αγαπάει τόσο, που δεν το έκανε. Γνωρίζοντας ότι αυτή η υποτροφία ήταν για σένα ο μοναδικός τρόπος να σπουδάσεις, αποφάσισε να τη ζητήσει για λογαριασμό σου. Εγώ το βρίσκω πάντως συγκινητικό.

ΝΟΑ: Άννα, τι λέει;

ANNA: [προς την Έρρικα] Πως σας ήρθε αυτή η απίθανη ιστορία;

ΕΡΡΙΚΑ: Εσύ μου την αφηγήθηκες. Χωρίς να το καταλάβεις.

ANNA: Είναι... είναι τρελό.

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι η αλήθεια. Βέβαια, είμαι σίγουρη πια.

ΝΟΑ: Τι βλακείες είναι αυτές;

ΕΡΡΙΚΑ: Έτσι νομίζεις;

ΝΟΑ: Απορώ πως κατέληξες σ' αυτό το συμπέρασμα.

ΕΡΡΙΚΑ: Συνδυάζοντας τα στοιχεία, Νόα.

ΝΟΑ: Εγώ γιατί δεν κατάλαβα κάτι τέτοιο;

ΕΡΡΙΚΑ: Αρκεί να την κοιτάξεις στα μάτια. Και θα καταλάβεις.

Σιωπή. Ο Νόα κοιτάζει την Άννα, που αντιδρά αμήχανα. Η Έρρικα περιμένει, ικανοποιημένη και σίγουρη.

ΝΟΑ: Ωστε το έκανες; Γιατί; Δεν πιστεύεις ότι θα μπορούσα να την κερδίσω;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά το πιστεύει. Όλοι μας το πιστεύουμε. Δεν ήθελε να ρισκάρει να τη χάσεις, αυτό είναι όλο. Εγώ την καταλαβαίνω. Και την ευχαριστώ γι' αυτό.

ANNA: Αν μπορούσα να κάνω κάτι θα το έκανα.

ΕΡΡΙΚΑ: Έλα τώρα, Νόα. Μην είσαι εγωιστής. Θα τα κατάφερες ακόμα και χωρίς την παρέμβαση της Άννας. Είναι το πιθανότερο. Όσο κι αν η κίνησή της δείχνει έλλειψη εμπιστοσύνης στις ικανότητές σου, αποδεικνύει ταυτόχρονα πόσο σε νοιάζεται. Πρέπει να το παραδεχτείς.

ΝΟΑ: Μία φορά στη ζωή μου πίστεψα ότι κατάφερα κάτι με τις δυνάμεις μου. Μία φορά.

ΕΡΡΙΚΑ: Άσε το μελόδραμα. Την αξία σου δεν μπορεί να σου την πάρει κανείς. Έτσι δεν είναι, κορίτσι μου;

ANNA: Έτσι είναι. *[στο Νόα]* Όμως πίστεψέ με. Θες να πάρεις τηλέφωνο τον μπαμπά; Να τον ρωτήσεις ο ίδιος; Δεν θα σου έλεγε ποτέ ψέματα. Ξέρεις πόσο σε συμπαθεί.

ΕΡΡΙΚΑ: Εξαιρετική ιδέα. Θα ήθελα να μιλήσω κι εγώ στον αγαπητό Όττο. Να τον ευχαριστήσω προσωπικά.

ANNA: Αφού σας είπα...

ΝΟΑ: Δεν έχει σημασία πια. *[παύση]* Ξέρεις τι με εννευρίζει περισσότερο απ' όλα; Ότι μου το 'κρυψες. Δεν είπαμε ότι θα τα λέμε όλα;

ANNA: Εγώ –

ΕΡΡΙΚΑ: *[τη διακόπτει]* Ξέρει πόσο περήφανος είσαι. Φοβήθηκε ότι θα εννευριστείς. Κι ένας τσακωμός θα μπορούσε να οδηγήσει ακόμα και στο χωρισμό. Πολύ καλά έκανε.

ANNA: Εντάξει, εντάξει. *[παύση]* Δεν ζήτησα από το μπαμπά απλώς να μάθει τα αποτελέσματα, αλλά αν μπορεί να εισηγηθεί υπέρ του Νόα. Σαν να δίνει μία συστατική επιστολή. Τίποτα παραπάνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Όπως νομίζεις. Θυμήσου όμως τι έλεγες πριν. Ότι έπρεπε να τα καταφέρει πάση θυσία. Ότι θα έκανες τα πάντα για να τον βοηθήσεις.

ANNA: Και λοιπόν;

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι προτιμότερο να είσαι ειλικρινής μαζί του, αυτό λέω εγώ.

ΝΟΑ: Άννα, όποια κι αν είναι η αλήθεια, θα ήθελα να την ξέρω.

ANNA: Μα σου εξήγησα.

ΝΟΑ: Το πιο σημαντικό είναι να μην υπάρχουν μυστικά. Έτσι δεν είναι;

ANNA: *[μένει σιωπηλή για λίγο]* Συγγνώμη. *[παύση]* Δεν είμαστε ούτε τρεις μήνες μαζί, το ξέρω. Μπορεί να σου φανεί υπερβολικό. *[παύση]* Πανικοβλήθηκα. Όταν σκέφτηκα το ενδεχόμενο να μην βλέπουμε για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, τα 'χασα. Σε πιστεύω απόλυτα, το ξέρεις. Όμως, δεν γινόταν να το ρισκάρω. *[παύση]* Αν έχει κάποια σημασία, είπαν στο μπαμπά, ότι η υποψηφιότητά σου ήταν ούτως ή άλλως πολύ δυνατή. Δεν σου μίλησα, επειδή ήξερα πόσο είχες παλέψει γι' αυτό. Δεν ήθελα να νομίζεις ότι σε αμφισβητώ. *[παύση]* Συγγνώμη.

ΕΡΡΙΚΑ: *[με προσποιητό χιούμορ]* Ελπίζω μόνο να μην λες ψέματα πάντα με τόση ευκολία όπως σήμερα. Θα ανησυχούσα.

Η Άννα φαίνεται ακόμα αναστατωμένη. Ο Νόα πηγαίνει προς την Άννα και της δίνει ένα τρυφερό φιλί στο μάγουλο. Η Έρρικα κοιτάζει δυσανεστημένη.

ΕΡΡΙΚΑ: Έτσι μπράβο! *[παύση]* Σήμερα μου έφυγε ένα βάρος. Σ' ευχαριστώ, Άννα.

ANNA: Δε υπάρχει λόγος. Θα τα είχε καταφέρει, ούτως ή άλλως.

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά. Όμως δεν αναφέρομαι στην υποτροφία.

ANNA: Τότε;

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν με χρειάζεται στη Βοστώνη. Θα είσαι εσύ δίπλα του.

ANNA: Δεν είναι μικρό παιδί. Εμπιστευθείτε τον.

ΕΡΡΙΚΑ: Συνεννοούμαστε, έτσι δεν είναι;

ANNA: Προσπαθώ.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε μια δύσκολη στιγμή, βοηθάει να είμαστε με κάποιον που μας νοιάζεται πραγματικά.

ANNA: Έχετε κάτι συγκεκριμένο στο μυαλό σας;

ΕΡΡΙΚΑ: Φυσικά. Για τον ύπνο λέω. Όταν πετάγεται τα βράδια. Με σένα εκεί, θα είμαι ήσυχη.

ΝΟΑ: Δε σ' αντέχω άλλο!

ANNA: Δεν κοιμάσαι καλά; Γιατί;

ΝΟΑ: Δεν είναι κάτι σπουδαίο. Από τότε που σε γνώρισα, έχει ελαττωθεί. Είμαι σίγουρος ότι στην Αμερική θα μου περάσει εντελώς.

ΕΡΡΙΚΑ: Με συγχωρείτε. Υπέθεσα ότι θα έχετε ήδη...

ΝΟΑ: Όχι, δεν έχουμε ήδη...

ΕΡΡΙΚΑ: Έπρεπε να το φανταστώ.

ΝΟΑ: Τα κατάφερες πάλι!

ΕΡΡΙΚΑ: Αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να της εξηγήσεις.

ΝΟΑ: Μα ούτε κι εγώ ξέρω.

ΕΡΡΙΚΑ: Τότε θα σε βοηθήσω εγώ.

ΝΟΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΕΡΡΙΚΑ: Γνωρίζω την αιτία, Νόα.

ΝΟΑ: Τι λες;

ΕΡΡΙΚΑ: Σκέψου. Σε ξέρω από μωρό. Πολύ πριν να θυμάσαι ο ίδιος τον εαυτό σου.

ΝΟΑ: Και τι σημαίνει αυτό;

ΕΡΡΙΚΑ: Θα καταλάβεις.

ΝΟΑ: Και μου το λες τώρα; Γιατί;

ΕΡΡΙΚΑ: Έπρεπε να μείνεις συγκεντρωμένος στη μελέτη σου. Δοκίμασα να σου μιλήσω προηγουμένως. Δεν τα κατάφερα. Ίσως είναι καλύτερα που είναι και η Άννα εδώ. Είναι το κορίτσι σου. Θα πρέπει να γνωρίζει.

ΝΟΑ: Το λες σαν να πρόκειται για κάποιο μυστικό.

ANNA: Είναι καλύτερα να πηγαίνω. Αισθάνομαι ότι είναι κάτι προσωπικό.

ΝΟΑ: Μείνε. Θέλω να γνωρίζεις τα πάντα. Άλλωστε, δεν πιστεύω ότι θα ακούσουμε κάτι σημαντικό.

Ο Νόα πιάνει την Άννα από το χέρι και κάθονται μαζί στον καναπέ. Η Έρρικα παραμένει όρθια.

ΝΟΑ: Ορίστε.

ΕΡΡΙΚΑ: Εσένα θα ακούσουμε πρώτα. Για το όνειρο που βλέπεις. Είπες πριν ότι πρόκειται για κάτι δυσάρεστο, έτσι; [*ο Νόα νεύει θετικά*] Τι το κάνει δυσάρεστο;

Ο Νόα παραμένει σιωπηλός. Οι δύο γυναίκες περιμένουν υπομονετικά να απαντήσει.

ΝΟΑ: Νιώθω μία απειλή.

ΕΡΡΙΚΑ: Υπάρχει κι άλλος στο όνειρο;

ΝΟΑ: Ένας άνδρας.

ΕΡΡΙΚΑ: Τον θυμάσαι;

ΝΟΑ: *[σκέφτεται]* Όταν πετάγομαι, νομίζω ότι τον βλέπω μπροστά μου. Αλλά ένα δευτερόλεπτο αργότερα, η μορφή του χάνεται.

ΕΡΡΙΚΑ: Και γιατί νιώθεις να σε απειλεί; Κρατάει κάποιο όπλο; Μαχαίρι;

ΝΟΑ: Είναι κάτι διαφορετικό.

ΕΡΡΙΚΑ: Με ποιο τρόπο διαφορετικό;

Ο Νόα έχει βάλει το πρόσωπο ανάμεσα στις παλάμες του. Η Άννα προσπαθεί να τον ηρεμήσει χαϊδεύοντάς τον στην πλάτη.

ΝΟΑ: Έρχεται... από μακριά... Όλο... όλο και πλησιάζει... αργά... κι εγώ... εγώ προσπαθώ να τρέξω... να φύγω... Αλλά δεν μπορώ... έχω κολλήσει στο έδαφος... Λες και τα πόδια μου ζυγίζουν διακόσια κιλά.

ΕΡΡΙΚΑ: Εκείνος; Σου λέει κάτι;

ΝΟΑ: Τον θυμάμαι μόνο να σφυρίζει... να πλησιάζει και να σφυρίζει.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι σφυρίζει;

ΝΟΑ: Ένα σκοπό... τον ίδιο γαμημένο σκοπό... Όσο πλησιάζει, το σφύριγμα γίνεται όλο και πιο έντονο... διαπεραστικό... Στο τέλος μου τρυπάει το κρανίο!

ΕΡΡΙΚΑ: Και;

ΝΟΑ: Τελικά φτάνει δίπλα μου... Απλώνει το χέρι... Μου φαίνεται τεράστιο... Λίγο πριν με ακουμπήσει, ξυπνάω.

ANNA: Νομίζω πως δεν του κάνει καλό. Ας το σταματήσουμε εδώ.

ΝΟΑ: Όχι. Είμαι καλά. *[στην Έρρικα]* Η σειρά σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Πόσο καιρό θυμάσαι να το βλέπεις αυτό;

ΝΟΑ: Δεν ξέρω. Μάλλον από πάντα.

ΕΡΡΙΚΑ: Και είναι συνεχώς το ίδιο;

ΝΟΑ: Συνήθως γίνεται στο φως. Όμως κάποιες φορές επικρατεί σκοτάδι.

ΕΡΡΙΚΑ: Πότε είναι πιο δύσκολο;

ΝΟΑ: Στο σκοτάδι. Δεν μπορώ να τον δω να πλησιάζει, αλλά τον καταλαβαίνω απ' το σφύριγμα. Κι ακόμα *[σταματάει]*

ΕΡΡΙΚΑ: Ναι;

ΝΟΑ: Υπάρχει απόλυτη ησυχία. Προσπαθώ να ακούσω όσο καλύτερα γίνεται. Στα κενά μεταξύ των σφυριγμάτων ακούγεται ένας απαίσιος ήχος. Σα να φοράει λαστιχένιες παντόφλες και να σέρνει τα πόδια του στο πάτωμα.

ANNA: *[τον αγκαλιάζει]* Γιατί δεν μου μίλησες;

ΝΟΑ: Ήταν ζήτημα ημερών.

ANNA: Είμαι δίπλα σου. Το ξέρεις.

ΝΟΑ: Εντάξει είμαι. Φαίνεται πως έχω μεγάλη φαντασία, αυτό είναι όλο. Θα τρώμαξα με κάτι όταν ήμουν μικρός κι έχω φτιάξει ολόκληρη ιστορία.

ΕΡΡΙΚΑ: Πολύ σωστά. Με κάτι τρώμαξες μικρός. Όμως δεν είναι θέμα φαντασίας. Αλλά μνήμης. Ορισμένες εμπειρίες είναι τόσο δυσάρεστες που επιλέγουμε να τις θάψουμε βαθιά. Για να αντέξουμε. Συχνά, πιστεύουμε πως τα έχουμε καταφέρει. Όμως η μνήμη είναι πάντα εκεί. Περιμένει την ευκαιρία. Αργά ή γρήγορα βρίσκει τον τρόπο να επαναφέρει το παρελθόν.

ΝΟΑ: Πες μου λοιπόν. Αφού λες πως ξέρεις. Τι δυσάρεστο συνέβη;

ΕΡΡΙΚΑ: *[μετά από σκέψη]* Ήξερε να παίρνει αυτό που ήθελε. Είχε τον τρόπο του, στο είπα. *[παύση]* Έτσι έγινε και τότε. Κατάφερε να μείνει μόνος μαζί σου. Όταν επέστρεψα ήταν πια αργά.

Σιωπή. Ο Νόα φαίνεται να μην αντιδρά. Η Άννα τον κοιτάζει και περιμένει την αντίδρασή του. Ο Νόα σηκώνεται γελώντας.

ΝΟΑ: Είναι εντελώς γελοίο.

ANNA: Νόα...

ΝΟΑ: Μα την ακούς; Πως είναι δυνατόν;

ANNA: Τι συμβαίνει;

ΝΟΑ: Δεν υπάρχει περίπτωση. Ούτε μία στο εκατομμύριο.

ΕΡΡΙΚΑ: Είναι η αλήθεια.

ΝΟΑ: Αποκλείεται. Είναι ακόμα ένα απ' τα κόλπα σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Με τέτοια θέματα δεν αστειεύεται κανείς.

ΝΟΑ: Και περιμένεις να πιστέψω ότι –

ΕΡΡΙΚΑ: [τον διακόπτει] Πρέπει. Μόνο έτσι θα μπορέσεις να το αντιμετωπίσεις.

ΝΟΑ: Προσπαθείς να μας χωρίσεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Παραλογίζεσαι, Νόα.

ΝΟΑ: Δε θα σου περάσει.

ΕΡΡΙΚΑ: Άκουσέ με. Κοίτα με. Πριν λίγο σου μιλούσα για τους δικούς μου εφιάλτες. Σ' αυτό οφείλονταν. Γιατί νομίζεις ότι τον θυμάσαι τόσο έντονα; Γιατί το βλέμμα του έχει τέτοια επίδραση πάνω σου; Γιατί ενδιαφέρθηκες να μάθεις γι' αυτόν; [παύση] Τον πέταξα έξω την ίδια στιγμή. Ήταν η πρώτη φορά που μπόρεσα να φανώ δυνατή απέναντί του. Τις πρώτες μέρες ένιωθα μουνδιασμένη, σχεδόν υπνωτισμένη. Ανύρωσα όλα τα μαθήματα. Στους γονείς σου είπα πως έπρεπε να φύγουμε ταξίδι. Κλείστηκα στο σπίτι. Έβριχνα το φταιξιμο στον εαυτό μου. Με τον καιρό, άρχισα να συνέρχομαι και να σκέφτομαι καθαρά. Αποφάσισα ότι έπρεπε να κάνω κάτι για να σε βοηθήσω. Κάτι ουσιαστικό. Σκέφτηκα αμέσως τη μουσική. Ήταν η μόνη λύση. Αρχίσαμε τα μαθήματα πολύ σύντομα. Στην αρχή ήταν σαν παιχνίδι. Είχα δίκιο. Η επαφή με τη μουσική σε ηρεμούσε. [παύση] Από τότε, ό,τι κάνω, το κάνω για σένα. Τον μικρό μου άγγελο.

ΝΟΑ: Πάλι η αγάπη σου και οι θυσίες σου. Βαρέθηκα. Αυτό ήθελες απ' την αρχή σήμερα. Να με πείσεις ν' αλλάξω την απόφασή μου. Αλλά να φτιάξεις τέτοια ιστορία; Καλή η προσπάθεια, αλλά δε μασάω.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε καταλαβαίνω. Χρειάζεσαι χρόνο.

ANNA: *[πηγαίνει κοντά του, τον αγκαλιάζει]* Τι θες να κάνω για σένα;

Ο Νόα κάνει μια κίνηση και απομακρύνει την Άννα. Βάζει το κεφάλι του ανάμεσα στα γόνατα, σα να θέλει να κρυφτεί και μένει εκεί. Οι δυο γυναίκες τον αφήνουν για λίγο. Η Έρρικα πηγαίνει κάποια στιγμή και τον ακουμπά στην πλάτη. Ο Νόα πετάγεται απότομα πάνω.

ΝΟΑ: Μη μ' αγγίζεις!

ANNA: Καταλαβαίνετε τι κάνατε;

ΕΡΡΙΚΑ: Έπρεπε. Για το καλό του. Όλη μου τη ζωή προσπαθούσα για το καλό του. Είναι η μόνη έγνοια μου.

ΝΟΑ: Δεν θέλω άλλο νοιάξιμο. Δεν αντέχω. Μία φορά έπρεπε να ήσουν εκεί κι έλειπες. Εσύ φταις!

ΕΡΡΙΚΑ: Ναι, έλειψα για λίγο. Το σκεφτόμουν όλα εκείνα τα βράδια και θύμωνα με τον εαυτό μου. Τελικά ξέρεις που κατέληξα; Δεν θα μπορούσα να το αποτρέψω. Ήταν ικανός ακόμα και να με ναρκώσει για να πάρει αυτό που ήθελε. Ήμουν ανίσχυρη μπροστά του. Τώρα το βλέπω καθαρά. Όμως βρήκα τη δύναμη κι απαλλάχτηκα από κείνον. Και όλα τα επόμενα χρόνια προσπάθησα σκληρά για να σε βοηθήσω. Για να το ξεπεράσεις. Για να γίνεις σπουδαίος. Και νομίζω τα κατάφερα.

ΝΟΑ: Κατάφερες και κάτι άλλο. Ακόμα και την πιο σημαντική μέρα της ζωής μου κατάφερες να την κάνεις τέτοια που να θέλω να την ξεχάσω.

ΕΡΡΙΚΑ: Αργά ή γρήγορα θα το μάθαινες. Έτυχε να γίνει σήμερα.

ΝΟΑ: Μιλάς σαν να πρόκειται για σύμπτωση.

ΕΡΡΙΚΑ: Τώρα ξέρεις, αυτό έχει σημασία. Και με τη βοήθειά μου θα μπορέσεις να το ξεπεράσεις. Να βγεις πιο δυνατός.

Σιωπή.

ANNA: Κρίμα. Έκανα λάθος τελικά.

ΕΡΡΙΚΑ: Σε καταλαβαίνω. Τι φταις κι εσύ;

ANNA: Είναι περίεργο πόσο έξω μπορεί να πέσει κανείς με τους ανθρώπους.

ΕΡΡΙΚΑ: Μην αισθάνεσαι άσχημα. Δεν περιμένω να έχεις τη δύναμη να διαχειριστείς κάτι τέτοιο. Οποιαδήποτε στη θέση σου θα αντιδρούσε με τον ίδιο τρόπο. Μην κοιτάς εγώ. Τον ξέρω από μικρό και μπορώ να είμαι δίπλα του όπως και πριν. Πάντα θα είμαι.

ANNA: Μα δεν μιλώ για το Νόα, αλλά για σας. Οι μωβ ορχιδέες ήταν τελικά μια λάθος επιλογή.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι θες να πεις;

ANNA: Σας ακούω τόση ώρα να λέτε πόσο τον αγαπάτε, τι κάνατε γι' αυτόν, πόσα σας οφείλει. Συγκρίνεστε ακόμα και με τη μητέρα του. Αν με ρωτάτε, δεν υπάρχει θέμα σύγκρισης. Μπορεί εκείνη να μην έχει ιδέα από μουσική, μπορεί να μην του προσφέρει άνετη ζωή ή σπουδές σε ακριβά κολλέγια. Όμως του δίνει κάτι μοναδικό. Αληθινή αγάπη. Αγνή. Χωρίς λόγο. Χωρίς να περιμένει κάτι.

ΕΡΡΙΚΑ: Όστε με αμφισβητείς; Τι μπορεί να ξέρεις;

ANNA: Έχετε δίκιο, μόλις σήμερα γνωριστήκαμε. Με όλο το σεβασμό, ξέρετε τι πιστεύω; Σίγουρα ο Νόα σας οφείλει πολλά. Του οφείλετε όμως κι εσείς. Ίσως και περισσότερα. Απλά μέχρι τώρα δεν τον αφήσατε να το αντιληφθεί. Νομίζω πως ξέρω το λόγο. Δεν είναι ευχάριστο να χάνεις το πάνω χέρι, όταν το έχεις για χρόνια.

ΕΡΡΙΚΑ: Ξεπερνάς τα όρια.

ANNA: Με συγχωρείτε, όμως κάποιος πρέπει να σας μιλήσει. *[παύση]* Γνωρίζετε την ιστορία του Φρανκνενστάιν, έτσι; Αντιμετωπίζετε το Νόα, όπως αντιμετωπίζει ο γιατρός το τέρας. Ως το απόλυτο δημιούργημά του, πάνω στο οποίο έχει πλήρη εξουσία. Όμως, ξέρετε, αργά ή γρήγορα, το δημιούργημα επαναστατεί. Διεκδικεί τη ζωή του. Κι αυτή η στιγμή για το Νόα έφτασε. Το βλέπετε. Το ξέρετε. Κατά βάθος, γνωρίζετε ποιο είναι το

σωστό. Κι όμως, επαναλάβετε το λάθος του δόκτορα. Προτιμάτε να τον σιοτώσετε, γιατί δεν αντέχετε να χάσετε τον έλεγχο.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν έχεις το δικαίωμα να με κρίνεις. Πόσο καιρό τον ξέρεις; Εγώ είμαι μαζί του απ' την αρχή. Δίπλα του σε κάθε βήμα.

ΝΟΑ: Μπορεί. Όμως, δεν σε αναγνωρίζω πια.

ΕΡΡΙΚΑ: Καταλαβαίνω. Έχεις θολώσει.

ΝΟΑ: Κάνεις λάθος. Τώρα βλέπω καθαρά. Για πρώτη φορά. Έχει δίκιο η Άννα. Νόμιζα ότι σε ήξερα.

ΕΡΡΙΚΑ: Μαζί θα το ξεπεράσουμε κι αυτό. Θα δεις.

ΝΟΑ: Ξέχασέ με, Έρρικα.

ΕΡΡΙΚΑ: Τι μου ζητάς; Είκοσι χρόνια τώρα ζούσα για σένα. Μόνο για σένα. Δεν σβήνεται έτσι μια ζωή. Δεν την πετάς στα σκουπίδια τόσο απλά.

ΝΟΑ: Τα βαρέθηκα όλα. Μ' ακούς; Σε απαλλάσσω.

ΕΡΡΙΚΑ: Αυτό δεν γίνεται. Δεν μπορεί να γίνει.

ΝΟΑ: Έτσι νομίζεις;

ΕΡΡΙΚΑ: Έτσι είναι! *[παύση]* Ξέρεις, ο καθένας μας έχει έναν ζωτικό πυρήνα. Είναι εκείνο το στοιχείο που τον καθορίζει, που του δίνει νόημα. Αν σου έλεγαν ότι έχεις μόνο μία λέξη για να περιγράψεις τον εαυτό σου, ποια θα ήταν αυτή; *[παύση]* Μουσική! Αυτός είναι ο δικός σου πυρήνας, Νόα. Δεν θα μπορούσε να είναι κάτι άλλο. Η μουσική είναι η ουσία για σένα. Το ξέρουμε πολύ καλά. Και την οφείλεις σε μένα. Και τώρα τι μου λες; Ότι θες να με ξεγράψεις; Για πάντα; Αυταπατάσαι. Αυτό δεν γίνεται, ακόμα κι αν δε με ξαναδείς ποτέ. Η μουσική είναι χαραγμένη στο DNA σου, όπως είμαι κι εγώ. Δεν μπορείς να απαλλαγείς από μένα τόσο εύκολα. Είμαστε ενωμένοι με τα πιο ισχυρά δεσμά. Για πάντα.

ΝΟΑ: Άννα, φεύγουμε. Χρειάζομαι αέρα.

ΕΡΡΙΚΑ: Δεν μπορείς να πας σπίτι σ' αυτή την κατάσταση.

ΝΟΑ: Δεν θα μείνω ούτε λεπτό εδώ μέσα. Πνίγομαι.

ΕΡΡΙΚΑ: Υποσχέσου ότι θα έρθεις αύριο. Να μιλήσουμε ψύχραιμα.

ΝΟΑ: Δεν θες να καταλάβεις, έτσι; Δεν θα ξανάρθω. Ούτε αύριο, ούτε ποτέ πια.

ΕΡΡΙΚΑ: Νόα, δεν μπορείς να –

ΝΟΑ: *[τη διακόπτει]* Φυσικά και μπορώ. Είναι η τελευταία φορά που με βλέπεις. Σε παρακαλώ, μην προσπαθήσεις να επικοινωνήσεις μαζί μου. Άδικος κόπος.

Ο Νόα κατευθύνεται προς την έξοδο. Η Έρρικα πηγαίνει προς την ίδια κατεύθυνση.

ΕΡΡΙΚΑ: Περίμενε! *[παύση]* Εντάξει. Θα πας στη Βοστώνη με την Άννα. Θα έρχομαι να σας βλέπω μερικές φορές το χρόνο. Έτσι θα γίνει. Δε ζητάω κάτι άλλο. Αν μου το πάρεις κι αυτό, δε μου μένει τίποτα.

ΝΟΑ: Φτάσαμε στην κόντα, Έρρικα. Η παρτιτούρα τελείωσε. Από δω και πέρα είσαι μόνη σου.

ΕΡΡΙΚΑ: Θα το μετανιώσεις, είμαι βέβαιη. *[παύση]* Κορίτσι μου, λογικέψέ τον.

ANNA: Φοβάμαι πως έχει δίκιο. Αφήστε τον να ανασάνει. Το έχει ανάγκη, δεν το βλέπετε;

Σιωπή.

ΕΡΡΙΚΑ: Το βλέπω. Έκανα λάθος. Όμως δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Καταλαβαίνετε πόσο σκληρό είναι να βλέπεις να κάνουν κακό στο αγγελούδι σου; Ήταν σα να με σκότωναν. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αναγκάζεσαι να παλέψεις σκληρά. Για να καταφέρεις να σωθείς. Και η δική μου σωτηρία θα ερχόταν μόνο μ' έναν τρόπο. Με το να σβήσω από την ψυχή σου αυτό που σου συνέβη τότε. Ορκίστηκα ότι θα έκανα τα πάντα. Προσπαθούσα με όλες μου τις δυνάμεις. Τίποτα δεν είχε σημασία. Μόνο εσύ. Παρότι έβλεπα ότι είχα δώσει ένα σπουδαίο νόημα στη ζωή σου, δεν ήμουν ευχαριστημένη. Ήθελα να σου δίνω συνεχώς. Ό,τι έχω. Κι έπρεπε να σε προφυλάξω. Δεν

θα άφηνα κανέναν να σε πειράξει ξανά. Δεν θα επέτρεπα καμία δυσκολία στη ζωή σου. Θα ήμουν εκεί, δίπλα σου, για να τις αποκρούσω όλες. [παύση] Με πιστεύεις; Πες μου πως με πιστεύεις.

Ο Νόα πιάνει το χέρι της Άννας. Πηγαίνουν προς την πόρτα, την ανοίγουν. Ο Νόα αποφεύγει ακόμα και να κοιτάξει την Έρρικα. Η Άννα κοντοστέκεται, ενώ ο Νόα βγαίνει. Η Άννα γυρίζει και κοιτάζει την Έρρικα.

ΕΡΡΙΚΑ: Πρέπει να τον πείσεις να ξανάρθει. Να έρθετε μαζί. Σε σένα βασίζομαι.

ANNA: Αφήστε να περάσουν λίγες μέρες. Ο Νόα ξέρει να παίρνει τις αποφάσεις του. Δεν χρειάζεται υποδείξεις.

ΕΡΡΙΚΑ: Όλα θ' αλλάξουν, στο υπόσχομαι.

ANNA: Είστε μπερδεμένη. Νομίζω πως πρέπει να ζητήσετε βοήθεια. Τη χρειάζεστε. Για να βρείτε τη δύναμη να προχωρήσετε. Να γίνετε κι εσείς αυτόφωτη. Σαν τον Νόα. Ίσως έτσι να βρείτε τη σωτηρία που ζητάτε.

Φεύγει κλείνοντας μαλακά την πόρτα. Η Έρρικα μένει μόνη, ακίνητη, να κοιτά το κενό. Επικρατεί απόλυτη ησυχία. Σηκώνεται. Πηγαίνει αργά και μηχανικά στο πιάνο. Ανοίγει το καπάκι. Παίζει το «Ουράνιο σφύριγμα».

Σκοτάδι.